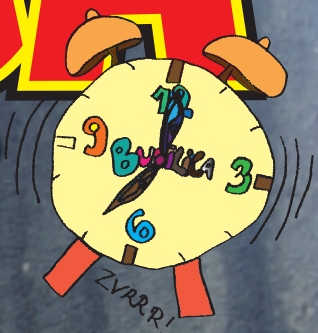

BUDILICA

LIST UČENIKA I UČITELJA OSNOVNE ŠKOLE VIĐOVEC • GODINA 14. • BROJ 14 • SIJEČANJ 2014. • CIJENA 25KN

IZ OBLASTI
KULTURE
S R HRVATSKE
I OPĆINE
VIĐE
BUZET
LADJI
TAŽI
TOREČ
PUJA
ROVINI

GLAGOLJICA

Tema broja

Budilica-list učenika i učitelja

OŠ Vidovec, Vidovec
broj 14., siječanj 2014.

izdavač:

OŠ Vidovec, Školska 4, 42205 Vidovec
tel./faks: 042/741-307,

e-mail: os-vidovec-001@skole.htnet.hr
za izdavača: prof. Prdrag Mašić,
ravnatelj

glavna urednica: Doris Mašić, 7. a

zamjenik glavne urednice: David
Košić, 7. a

odgovorna urednica i voditeljica

novinara:

Sanja Biškup, prof.

uredništvo:

Zoja Sirovec, Doris Kranjčec, Patricija Te-
žak, Lorena Banek, Leona Zavrtnik, Iva
Grđan, Denis Mašić, Laura Črnica, Denis
Vidaček, Manuela Mašić, Mia Kučko,
Manuela Bračko, Anna Buhin, Dominik
Rožić, Marin Pozder, Robert Zavrtnik,
Mihaela Košić, Paula Matole, Tena Za-
vrtnik, Marta Pozder, Elena Ozmec;

učitelji suradnici:

Verica Ozmec, Zlatko Cesar, Kristinka
Štefan, Draženka Kožar, Biserka Po-
savec, Silvana Fišter, Sanja Hegedić,
Valentina Grđan, Marina Šimunković,
Blaženka Čikan, Zoran Košić, Tanja Kos,
Nataša Kučko, Martina Mesek, Ivana
Mrvelj, Iva Šarić, Ana Haramina, Ivana
Kozina Melnjak, Ines Hrain- Ludošan,
Gordana Kralj, Silvija Dodigović, Marija
Konjević...

odabir likovnih radova: učiteljice
razredne nastave i Iva Šarić, učiteljica
likovne kulture

lektura: Sanja Biškup, prof.

fotografije: učenici fotogrupe: Simon
Kolar, Martin Kovačić, Marta Pozder,
Lovro Špiranec; učenici novinari;
učitelji Zlatko Cesar, Predrag Mašić,
Nataša Kučko, Verica Ozmec, Ivana
Mrvelj, Ana Haramina, Martina Mesek,
Marija Konjević, Sanja Biškup; roditelji:
Božica Lončar, Ivica Pozder;

ilustracije: Irma Krklec, Doris Mašić,
Noemi Špiranec

naslovnica: Doris Mašić i Tena Zavr-
tnik, 7. a razred u Aleji glagoljaša

grafički urednici: novinarska skupina s
voditeljicom

grafička obrada i tisak:

Letis d.o.o. Pretetinec

naklada: 250 primjeraka

Uvodnik

Ja slovo znajući govorim...

𐀀𐀁𐀂𐀃𐀄𐀅𐀆𐀇𐀈𐀉𐀊𐀋𐀌𐀍

Znate li koje je ovo pismo? Ako pro-
čitajte prethodnu riječ, odgonetnut
ćete. Vjerujem da će ovogodišnja
tema «Budilice» zasigurno mnoge
potaknuti na istraživanje ove mudre,
čudesne i veličanstvene kraljice pisa-
nog sporazumijevanja- glagoljice. Pi-
simo je to koje je otkrilo tajnu hrvat-
skog identiteta i obilježilo našu
prošlost, pismo čija su slova živa, sva-
ko ima svoj oblik, ime i zadatak, pi-
simo od čijih slova i riječi ljudi stvaraju
mozaik, pismo koje može biti uglato i
oblo, pismo koje je dobilo ime po gla-
golju glagolati što znači služiti misu
na staroslavenskom jeziku, pričati,
govoriti...Da, sve to je naša glagoljica
koja je živjela u prošlosti, živi u sadaš-
njosti, a živjet će i u budućnosti....
Kako bismo nešto više saznali o njoj,

otputovali smo sve do Istre, kolijevke
glagoljice, u mali
srednjovjekovni
gradić Roč, na
Malu glagoljsku
akademiju. Upravo
je Roč rodno mje-
sto Jurja Žakna, čo-
vjeka koji je u 15. stoljeću najavio ti-
skanje prve hrvatske knjige, Misala po
zakonu rimskoga dvora. U Roču je sve
u znaku glagoljice, pa smo i mi usavr-
šili pisati i čitati glagoljicu, naučili tko
su Sveta Braća i kakva je bila njihova
misija, prošli Aleju glagoljaša, koračali
njihovim putovima...

Osim glagoljice, u ovoj «Budilici» oče-
kuju vas zanimljivi intervjui, ankete,
članci, modni dodatci, sportske novo-
sti, osvrti, vijesti...Na početku krenimo
zajedno u avanturu zvanu- glagoljica!

**Veliki glagoljski pozdrav šalje vam
vaša urednica Doris!**

OSOBNNA KARTA OŠ VIDOVEC

- ukupno: 406 učenika
- u OŠ Vidovec: 362 učenika
(od 1. do 4. r. - 158 učenika;
od 5. do 8. r.- 204 učenika)
- u PŠ Nedeljanec: 44 učenika
(od 1. c do 4. c razreda)

- zaposlenici: ukupno 53
- učitelji razredne nastave: 12
- učitelji viših razreda: 23
- tehničko osoblje: 12
- ostali djelatnici: 6 (ravnatelj, tajnik,
računovođa, 3 stručna suradnika)

TEMA BROJA: GLAGOLJICA

4

Naši USPJESI

16

PREDSTAVLJAMO

24

Na terenu

26

Naši PROJEKTI

27

DOGAĐAJNICE

30

LIDRANO

32

KAD ZVONO NE ZVONI

34

U SVIJETU SLOVA

38

PUT PUTUJEM

42

Naši gosti

46

U SVIJETU SLOVA

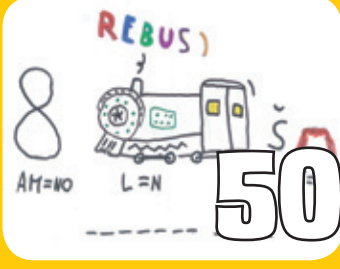
48

ZDRAVLJE

48

MOZGALICE

50

MODA

55

56 Na liniji

57 SPORT

Tena u Keramičkoj radionici

uz spomenik Svetoj Braći u Roču

Mala glagoljska akademija «Juri Žakan» Roč

Pogled kroz

Svake se godine u živopisnom istarskom gradiću Roču održava Mala glagoljska akademija «Juri Žakan» za razreda osnovnih škola iz svih hrvatskih županija, te učitelji koji se u okviru svog predmeta ili u izvanrednim nastavnim satima. Tema ovog puta je bila «Glagoljica kroz kaleidoskop». Iz naše su sudjelovali učiteljicom hrvatskoga jezika.

Učionice-spavaonice

Nakon napornog putovanja autobusom, konačno smo stigle u mali istarski gradić Roč. Tamo nas je srdačno dočekala cijela ekipa Male glagoljske akademije, na čelu s koordinaticom, Ivom Đorđević. Nakon što smo se Doris i ja smjestile u učionice ročke škole koje su pretvorene u spavaonice, upoznale smo se i sa svojim budućim cimericama. Učitelji su uglavnom smješteni u privatnim kućama i apartmanima. Uslijedila je prezentacija i odabir jedne od 6 radionica MGA. Doris i učiteljica odabrale su Literarnu pod vodstvom Maje Stanković, a ja Likovno-keramičarsku pod vodstvom Zlate Tomljenović. Svi zajedno krenuli smo pred crkvu svetog Bartola, na otvorenje Male glagoljske akademije. Imali smo priliku upoznati zanimljive karikature talijanskih

umjetnika Lorelle Fermo i Enza Santesea, što nas je još više zainteresiralo za Roč i ljude koji su zaslužni što smo tamo.

Upoznajmo Roč

Navečer smo upoznavale Roč uz voditelje Harija Vidovića i Maristelu Rabak. Jeste li znali da u Roču živi samo 180 ljudi? Smješten je na brdu i opasan zidinama koje se spominju još davne 1064. godine. Nalazi se desetak kilometara istočnije od Buzeta. Utemeljen je kao ilirsko naselje, a prerastao je u rimski castrum; u srednjem vijeku preobrazio se u utvrđeni kaštel ograđen zidinama s obrambenim kulama te Velikim i Malim vratima. Tijekom 15. i 16. stoljeća, Roč je bio središte hrvatske pismenosti, nakladništva i tiskarstva temeljenih na najstarijem slavenskom pismu, glagoljici.

Spomenici

Razgledali smo jedan od najvažnijih spomenika srednjeg vijeka, romaničku crkvicu sv. Roka. Njena unutrašnjost oslikana je freskama u dva sloja, i to iz XIV. i XV. stoljeća.

U crkvi sv. Antuna nalazi se na zidu ispisan glagoljski abecedarij, jedan od važnijih svjedoka glagoljaške pismenosti u Roču. Treća po redu crkva u Roču je župna crkva sv. Bartola s orguljama.

Poznavatelji glagoljskog pisma

Među najvažnije poznavatelje glagoljskog pisma krajem XV. st., ubrajamo ročke glagoljaše Šimuna Greblu i Jurja Žakna, koji je na stranicama Misala kneza Novaka zapisao vijest o tiskanju prve hrvatske knjige (Misala po zakonu rimskoga dvora iz 1483. godine). Radi se o poznatom zapisu «Vita, vita, štampa naša gori gre...», kojim je 1482. najavio taj veliki događaj.

Doris kao Sofija na završnoj priredbi MGA

Aleja glagoljaša (stol Ćirila i Metoda)

kaleidoskop

Žakan», u svrhu očuvanja kulturne baštine i bavljenja glagoljicom. Sudjelovati mogu učenici šestih izvannastavnim aktivnostima bave glagoljicom. Državna smotra 21. saziva MGA organizirana je od škole u radu MGA sudjelovale učenice Doris Mašić i Tena Zavrtnik s voditeljicom Sanjom Biškup,

Mistero Buffo

U zabavnom dijelu programa nasmejali smo se predstavi «Mistero Buffo» Istarskog narodnog kazališta, te smo pjevali sa sudionicima «Malog velikog mikrofona» pod vodstvom Alana Poropata.

Replika Gutenbergove tiskarske preše

Nakon jutarnjeg predavanja akademika Josipa Bratulića o Moravskoj misiji, Svetoj Braći Ćirilu i Metodu, glagoljici kao pismenom sustavu te staroslavenskom jeziku kao prvom jeziku svih Slavena, razgledali smo repliku Gutenbergove glagoljske tiskarske preše. Radi se o značajnom projektu Katedre Čakavskog sabora iz Roča (iz 2000. godine), a autor projekta je prof. Frane Paro, koji je održao i predavanje o izumu tiskarstva te glagoljskom tiskarstvu.

Aleja glagoljaša

Poslijepodne smo krenuli na izlet Alejom glagoljaša. To je turistička i kulturna znamenitost u sjevernoj Istri, a čini je 11 spomenika koji se protežu od Roča do najmanjeg grada na svijetu, Huma. Nastala je kao projekt Čakavskog sabora u čast glagoljici. Idejni je začetnik Zvane Črnja, a osmislili su je prof. dr. Josip Bratulić i kipar Želimir Janeš. Nakon izleta, u večernjim satima, započeo je «Kantunić», program koji predstavlja prijatelje MGA. Pogledali smo predstavu «Zabrinuti Kekespire» OŠ Vabriga te film „Krokodili“ u okviru programa «Kino pod zvijezdama».

Putovima glagoljaša- Grožnjan

U utorak smo se veselili «Putovima glagoljaša», cjelodnevnom izletu po Istri uz stručno vodstvo akademika Josipa Bratulića. Posjetili smo Gro-

žnjan, Oprtalj, Sveti Lovreč i Tićan. U Grožnjanu, gradu koji je poznat kao „grad umjetnika“, posjetili smo crkvu svete Marije, sv. Vida i Modesta iz 14. st., koja je oko 1770. godine preuređena u baroknom stilu. Većina zgrada je iz razdoblja od 15. do 18. stoljeća i imaju pravi srednjovjekovni «štih». Gradske su zidine obnovljene u 14. st., a vrata u grad su iz 15. i 16. st. Pred gradskim vratima razgledali smo kapelu sv. Kuzme i Damjana iz 1554. godine, koju je 1989. godine oslikao poznati hrvatski slikar Ivan Lovrenčić.

Oprtalj

Prvi povijesni podatci o Oprtliju kažu kako ga je 1102. godine istarski markiz Urlich darovao oglejskoj crkvi. U starom dijelu Oprtlija, na većem trgu, nalazi se crkva sv. Jurja, izgrađena u 16. st. U crkvi su vrijedni oltari i slike iz 17. i 18. st. Po-

sjetili smo oportaljsku baroknu ložu s prekrasnim pogledom na okolna brdašca te crkvicu sv. Roka s trijemom; unutrašnjost crkvice oslikana je freskama iz 1535. godine.

Sveti Lovreč

Legenda kaže da je na prostoru Svetoga Lovreča, jednog od najočuvanijih srednjovjekovnih utvrđenih gradova u Istri, bilo više od 35 crkava. Sačuvano ih je tek nekoliko. Naselje je dobilo ime po crkvi svetog Lovre koja potječe iz 8. stoljeća, dok je romanički zvonik uz nju izgrađen u XI. stoljeću, a nalazi se nedaleko naselja - na mjesnom groblju. Kružni oblik naselja potječe još iz prapovijesti, kad je na istoj uzvisini bila gradina. Posjetili smo baziliku svetog Martina, stari popločeni trg sa stupom srama te gradskom lođom. Lođa sa stupovima naslanja se na južni zid župne crkve i sadrži zbirku rimskih natpisa - kamenih spomenika.

Zvezdarnica Višnjan- lokacija Tićan

Na brdu Tićan, nedaleko naselja Tićan, posjetili smo zvezdarnicu koja je započela s radom 2009. godine. Zamišljena je kao promatračnica otvorenog tipa, a trebala bi preuzeti astronomska opažanja asteroida koja su godinama vršena iz samog mjesta Višnjan.

profesor Bratulić na početku Aleje glagoljaša

S mentoricom na izletu Putovima glagoljaša

Ples divova

Nakon povratka s ovog nezaboravnog izleta, uživali smo u večernjem programu. Goran Farkaš upoznao nas je s tradicionalnim istarskim napjevima i instrumentima, a u organizaciji Društva naša djeca, pogledali smo predstavu «Ples divova». Program je završio projekcijom filma «Ice dragon».

Početak rada u radionicama

U srijedu smo započeli s radom u jednoj od 6 radionica (literarna, novinarska, povijesna, freskoslikarska, likovno-keramičarska i radionica grafike). Voditelji su bili srdačni, stručni i ne odviše strogi. Svi smo marljivo radili kako bi naši radovi bili što bolji i kvalitetniji za završno subotnje predstavljanje radionica. U poslijepodnevnom terminu, učitelji su sudjelovali u radu radionice «Likovi u pokretu» Tine Hofman, gdje su kroz tehnike fizičkog kazališta, kreativno pristupali lektiri. Navečer smo se nasmijali predstavi «Putovima glagoljaša» Istarskog narodnog kazališta.

Glagolijada

Četvrtak je bio dan za rad u radionicama te pripremanje završne priredbe i prezentacije svake radionice

posebno. Navečer su svi učenici sudjelovali u pustolovnom kvizu Male glagoljske akademije „Glagolijada“, koji se temeljio na stečenom znanju o glagoljici i Roču. Pobjedila je ekipa likovno-keramičarske radionice u kojoj sam i ja sudjelovala.

Glagolitic party

U petak smo dovršavali radove te uvježbavali program za završnu priredbu. Navečer smo se zabavili na „Glagolitic party-u“, na kojem smo upoznali sve članove Error banda iz Buzeta, te uživali u izvedbi Kristine Komar, plesačice s vatrom. Plesali smo i pjevali do kasno u noć.

Završna priredba i oproštaj od Roča

Stigli smo i do subote, zadnjeg dana Male glagoljske akademije. Cijeli smo se dan trudili kako bismo usavršili našu točku za završnu priredbu, kojom se opraštamo od Roča. I uspjeli smo. Nakon što smo otpjevali himnu MGA i oduševili publiku svojim nastupima u okviru zajedničke priredbe, uslijedila je dodjela diploma svakom sudioniku Male glagoljske akademije. Oproštaj je bio dirljiv, i naravno, bilo je puno suza. Sigurna sam da će svakom učeniku i učitelju ovo iskustvo ostati u pamćenju!

piše: Tena Zavrtnik, 7. a

Zvezdarnica Tićan

Pogled upućen Suncu

U sklopu Male glagoljske akademije posjetili smo Zvezdarnicu Tićan, koja je započela radom 2009. godine. Zamišljena je kao promatračnica otvorenog tipa, gdje su mogući i posjeti zainteresiranih, organiziranih skupina. Ova bi zvezdarnica trebala preuzeti astronomska opažanja asteroida koja su godinama vršena iz Zvezdarnice Višnjana.

U kupoli promjera 8 metara, nalazi se automatiziran teleskop iz talijanske zvezdarnice Bazovica. Tamo smo gledati Sunce kroz poseban teleskop, a pod budnim okom Korada Korlevića, koji se bavi popularizacijom astronomije i edukacijom. On nam je ispričao o svom radu s nadarenom djecom, te o radu same zvezdarnice. U blizini Tićana nalazi se Višnjana, koji je prepoznatljiv u Hrvatskoj i svijetu po svojoj Zvezdarnici. Osnovana je 1976. godine od strane mladih entuzijasta – amatera. Javnom zvezdarnicom postala je 1992. godine odlukom skupštine Amaterskog astronomskog društva Višnjana. Naknadnim

Pogled prema Suncu

uz Zvezdarnicu Tićan

je odlukama Astronomskog društva Višnjana i Znanstveno edukacijskog centra Višnjana, tijekom 2005. godine, postala astronomskim institutom. Zvezdarnica je do sredine 2005. godine zabilježila 1750 otkrića asteroida, a 17. rujna 2005. godine, broj numeriranih asteroida bio je 1162. Upravo prema tim podacima, Zvezdarnica Višnjana, jedna je od dvanaest najproduktivnijih zvezdarnica svijeta. Tri su komete otkrivena iz Višnjana, a dva su dobila prezimena osoba koje su ih otkrile. Izgradnjom i postavljanjem opreme za astronomska i geofizička mjerenja u zvezdarnici Tićan, stekli su se uvjeti za znanstvene i edukacijske aktivnosti.

Piše: Doris Mašić, 7. a

Intervju s Majom Stanković, voditeljicom Literarne radionice MGA

Čudesna je ta naša glagoljica, kao cijela jedna škola u malom

rasplesana i uvijek nasmijana Maja Stanković

Kako ste u djetinjstvu zamišljali svoju budućnost i o kojem ste zanimanju maštali?

Bila sam maštovito i znatiželjno dijete, a u budućnosti sam se vidjela kao glumica i učiteljica. S djecom iz ulice često sam se igrala škole, i ja sam, naravno, bila učiteljica, a za ljetne

sam praznike, s mlađim bratom i bratićem, uvijek priređivala predstave za rodbinu i susjede u vrtu bakine kuće.

Što Vas potiče da organizirate različite kulturne događaje u svome gradu Rovinju?

To je nešto što jednostavno imaš

Profesoricu hrvatskoga jezika Maju Stanković, dramsku pedagoginju i dugogodišnju voditeljicu školskih dramskih skupina, upoznala sam u ulozi voditeljice Literarne radionice u okviru Male glagoljske akademije. Rado se prisjetila svog veselog djetinjstva kada je prepoznala sebe i počela slijediti svoje snove.

potrebu napraviti, kao pjesnik napisati pjesmu ili putnik otputovati. Sve sam to u sebi, srećom, prepoznala još u djetinjstvu, i kroz život razvijala.

S obzirom da u takvim događajima sudjeluje velik broj djece i ljudi, jako je važno imati podršku suradnika i institucija (škole, kazališta, lokalne zajednice) te sve dobro organizirati. Kako je i kada počela Vaša suradnja i rad u Maloj glagoljskoj akademiji? Moja rad u MGA započeo je sasvim slučajno. Tražio se asistent u Novinarskoj radionici pa su se sjetili nastavnice hrvatskoga jezika i književnosti koja je bila na kratkoj zamjeni u ročkoj osnovnoj školi, koja se ljeti pretvara u Malu glagoljsku akademiju. Ta sam nastavnica bila ja i tako je započela moja suradnja s MGA. Kasnije sam postala voditeljica Novinarske radionice pa onda asistentica u Literarnoj radionici, a već petu godinu i vodim Literarnu

radionicu što uključuje i pripremu i organizaciju dramskoga projekta putem kojega svi sudionici različitih radionica predstavljaju sedmodnevni rad u MGA.

Kako je biti voditeljica Literarne radionice Male glagoljske akademije? U čemu je njena posebnost?

Voditeljica Literarne radionice ujedno je i voditeljica dramskoga projekta, što mi omogućava ujediniti nekoliko stvari koje posebno volim – rad s djecom, pisanu riječ, kreativno izražavanje i stvaralaštvo, književnost i glumu pa je, s obzirom na sve navedeno, odlično imati to za dušenje.

Posebnost literarne radionice je u bilježenju doživljaja i razmišljanja o glagoljici i svemu što se uz nju vezuje, ostavljajući za sobom pisani trag u obliku pjesme ili priče, trag koji ostaje, traje i svjedoči, ali i poziva na komunikaciju, baš kao što to čini i glagoljica. U Literarnoj radionici također nastaje ideja za dramsku igru u kojoj će sudjelovati svi sudionici MGA, što omogućava širenje horizonta na polju mašte i stvaralaštva.

Što Vi mislite o učenju glagoljice?

Mislim da je učenje glagoljice zaista važno jer na taj način djeca i mladi ljudi uče o svojoj povijesti, identitetu svoga naroda, kulturnom napretku, pismenosti i komunikaciji općenito. Čudesna je ta naša glagoljica, kao cijela jedna škola u malome!

Sudjelovali ste u radu Škole stvaralaštva «Novigradsko proljeće». Što nam možete reći o toj manifestaciji?

«Novigradsko proljeće» jedinstvena je škola za poticanje i razvijanje kreativnosti djece i mladih. Zamislite školu u kojoj tjedan dana u rasporedu, i ujutro i popodne, imate samo ono što najviše volite – glumu ili ples ili crtanje i slikanje ili pisanje literarnih radova... Tko ne bi poželio takvu školu? Novigradsko proljeće je ispunjenje te želje! „Nastavnici“ su u toj školi i sami strastveni zaljubljenici u to što rade; glumci, plesači,

s polaznicima Literarne radionice

slikari, pisci... pa na poseban način prenose svoja znanja, a „učenici“ se izražavaju slobodno i kreativno, nadopunjujući se sa sebi sličnim mladim ljudima koji u tu neobičnu i šarenu školu dolaze iz cijele Hrvatske. **Sudjelujete kao asistent voditelja različitih dramskih, glumačkih i kazališnih radionica, kao i radionica za razvijanje komunikacijskih vještina. Odakle tolika ljubav prema glumi?**

Ljubav prema glumi postoji od djetinjstva, a razvijala se putem sudjelovanja u školskim dramskim skupinama, a posebno tijekom studiranja u Rijeci, kada sam pet godina bila članica riječkoga amaterskog kazališta Rubikon, u čijem sam sastavu sudjelovala u stvaranju brojnih predstava.

S dramskim, recitatorskim i plesnim skupinama koje vodite, sudjelujete na raznim smotrama, festivalima i natjecanjima te osvajate mnoge nagrade. S obzirom na to, imate li neku posebno dragu nagradu i po čemu je posebna?

Najdraže su mi nagrade koje se odnose na glumačka postignuća pojedina ili skupina s kojima sam radila, no od svih mi je najdraža ona za najbolju suradnju voditelja i skupine. Kad se još samo sjetim što je sve prethodilo toj nagradi, postane mi još draža.

Uz toliko obaveza, nađete li vremena za sebe? Kako ga koristite?

Jako mi važno naći vrijeme za sebe; to je moje utočište, sigurno mjesto i inspiracija. Volim se družiti s obitelji i prijateljima, duugo ispijati čaj i čitati (dnevni tisak, časopise, knjige), gledati filmove (u kinu), raditi kolače, šetati, plesati i vježbati jogu.

Možete li nam reći nešto o svom radu u umjetničkoj organizaciji Kreativnog laboratorija suvremenoga kazališta KRILA?

«Krila» su umjetnička organizacija moje prijateljice i nekadašnje glumice kazališta Rubikon, Ivane Peranić i Jorgea Correa Bethencourta, pokrenuta su 2011. u Rijeci s ciljem stvaranja stvaralačkoga prostora u području suvremenoga kazališta i performansa. U «Krilima» sam prošle godine vodila dvodnevnu radionicu „Stvaralačka igra kao polazište dramske igre“ za odgojitelje, učitelje, nastavnike, pedagoge, psihologe i defektologe.

Imate li hobi?

Pišem pjesme. To je baš za moju dušu.

Koji je Vaš životni moto?

Ako ti život da limun, ti od njega napravi limunadu.

piše: Doris Mašić, 7. a

sudionici MGA iz Varaždinske županije

Anketa o MGA

Bio jednom jedan Roč...

Na Maloj glagoljskoj akademiji u Roču, sudjelovalo je petero učenika i dvije učiteljice iz Varaždinske županije. Radi se o učenicima i učiteljicama iz OŠ grofa Janka Draškovića iz Klenovnika, te OŠ Vidovec iz Vidovca. U nastavku donosimo njihove dojmove i promišljanja.

Karlo Kukec, 7. r., OŠ grofa Janka Draškovića, Klenovnik

Kada smo stigli u Roč, odmah su nas smjestili u sobe. Tamo su već bili neki dečki s kojima sam se brzo sprijateljio. Zatim smo dobili pravila za spavanje, kojih se baš i nismo sasvim pridržavali. Kod podjele u radionice, ja sam završio u Grafičkoj, čija je voditeljica bila

simpatična i ponekad stroga - Živa Kutnjak. U radionici smo se ludo zabavljali, naravno, nakon što smo uredno izvršili sve zadatke! Imali smo organizirane zanimljive izlete te sudjelovali u poučnim i zabavnim kvizovima. Sve je bilo u znaku glagoljice. Na sve nas pazili su i volonteri, a meni je posebno draga bila Lara. Stalno se s nama družila,

natjecala i šalila. Svaku smo večer imali priliku gledati razne izvođače, predstave i koncerte. Nakon tih prekrasnih tjedan dana, stigao je i dan rastanka. Svi smo lili suze kod opraštanja, jer smo konačno postali svjesni kako smo dobre prijatelje ovdje pronašli. Na oproštajnoj smo se večeri svi još jednom dobro zabavili, pjevali, plesali

i ludirali dokasna u noć. Na putu kući, imali smo se prilike i okupati u moru. Tih nekoliko dana ostat će mi zauvijek u sjećanju. Kako i ne bi, kad sam dobio priliku prvi put otići u Roč i upoznati taj gradić, glumiti Jurja Žakna na završnoj priredbi, te upoznati mnogo prijatelja i zabaviti se kao nikad dosad!

Magdalena Komes, 7. r., OŠ grofa Janka Draškovića, Klenovnik

Roč je prekrasan gradić, a tek Hum i sva ona silna slikovita mjestašca koja smo posjetili na izletu! Toliko lijepih trenutaka će me vezati za tu Malu glagoljsku akademiju. Pronašla sam puno prijatelja i prijateljica, naučila toliko zanimljivosti o glagoljici, upoznala mnogo dragih ljudi. Moje je iskustvo bilo vezano za Literarnu radionicu jer sam u nju bila uključena. Naša je voditeljica Maja Stanković bila uvijek nasmiješena, druželjubiva i zabavna, a i prostor gdje smo se nalazili bio je najljepši od svih radionica zbog prekrasnog pogleda na obližnja brda. Takva nam je inspiracija bila dobrodošla kod svakojakih maštovitih ideja. Mislim da je i naša ekipa bila najbolja i najsložnija, ali tako će vjerojatno svatko od sudi-

onika reći za svoju skupinu. Mnogo smo radili, pisali, glumili, bili kreativni, družili se, a iz toga svega proizašla je tako lijepa priredba kakvoj se ispočetka nismo mogli ni nadati. U našoj smo radionici učili pisati glagoljicu, ali i o prvim pisanim glagoljskim spomenicima. Osim obaveza, bilo je tu vremena i za razne gluposti, kod čega je naš Karlo prednjačio. S njim zaista nikad nije dosadno. Sretna sam što sam bila upravo u ovakvom sastavu MGA. Ponosna sam na sve naučeno i nadam se da ću se opet jednom vratiti u taj simpatičan mali gradić Roč. To će se sigurno i ostvariti, jer smo se svi ulovili za palac Ćirila i Metoda na njihovom spomeniku u Roču!

Tamara Divjak, 7. r., OŠ grofa Janka Draškovića, Klenovnik

Bilo je to jedno predivno iskustvo! Upoznala sam mnoštvo prijatelja, dobro se zabavila, čak mi nisu nedostajali ni moji roditelji od kojih se teško odvajam. Nije sve samo bila zabava, mnogo smo toga i naučili. Ja sam odabrala radionicu izrade fresaka i bilo je to nešto sasvim novo za mene. Budući da se s takvim tehnikama još nisam

susretala, sudjelovati u takvoj skupini bio je još veći izazov. Posebno će mi u sjećanju ostati naš voditelj Hari koji se i privatno bavi freskoslikarstvom. Naučio nas je toliko toga! Nadam se da ću imati prilike i u svojoj školi pokazati kako se rade freske. Bilo je tu i smijeha, i zabave, i pustolovina, i nepodopština, i suza na kraju. Svega ću se sjećati. Mislim da će mi posebno ostati u sjećanju naši noćni čuvari Slađana i Darko koji su budno pazili na nas, a ponekad i pretjerali u tome. Jednom nas je Darko ulovilo u nespavanju, a tko bi i spavao na tako lošim krevetima! Nakon što nas je upozorio, mi smo opet krenule s kartanjem i brbljanjem, naravno nešto tiše nego prije. Još jedna osoba će mi ostati u sjećanju – akademik Josip Bratulić. Njegova su predavanja bila vrlo zanimljiva, a posebno anegdote koje nam je tako veselo i nasmiješeno pričao.

Doris Mašić, 7. a r., OŠ Vidovec

Roč, Grožnjan, Tićan, Sveti Lovreč, kaleidoskop, veselje, zabava, pouka, mašta, čarolija, brižnost i još mnogo toga veže me za Malu glagoljsku akademiju, na kojoj se proširuje znanje o glagoljici, pjeva, pleše, glumi i putuje, šali, zabavlja, igra, piše, razvija mašta, natječe...Tamo sam stekla nova poznanstva s djevojčicama iz različitih krajeva Hrvatske. Roč, mjesto u kojem se održava MGA, doživjela sam kao stari srednjovjekovni gradić sa zanimljivom poviješću. Tamo su svi vrlo ljubazni i pristupačni. Osoba koje ću se uvijek sjećati jest sigurno akademik Josip Bratulić, koji nam je temeljito objasnio svaku istarsku znamenitost vezanu uz glagoljicu. Tih predivnih sedam dana zauvijek će mi ostati u sjećanju. Nažalost, MGA organizira se samo za učenike 6. razreda, ali kad bih mogla, ponovno bih se vratila te odabrala istu, Literarnu radio-

završna priredba MGA

nicu; zahvaljujući njoj, pjesmama i pričama kojima smo se tamo bavili, prošlo sam cijelo ljeto bila maštovita. Tema ove MGA bila je kaleidoskop, i uvijek kad budem pogledala kroz njega, sjetit ću se te čarobne Male glagoljske akademije.

Tena Zavrtnik, 7. a, OŠ Vidovec

Prije putovanja na Malu glagoljsku akademiju bila sam pomalo skeptična, ali sam se prevarila. To je bio jedan od najboljih tjedana u mojem životu. Upoznala sam puno novih prijatelja koje nikad neću zaboraviti. Mislim da nam ništa nije moglo pokvariti to iskustvo. Naravno, događali su se neki „nesretni slučajevi“, npr. pukla bi daska na krevetu, ali smo s vremenom postale majstorice što se tiče popravaka kreveta. Ostajale bismo budne do 4 sata ujutro i jele slatkiše. Svako jutro bi se naši „anđeli čuvari“, Slađana i Darko, trebali stvarno potruditi kako bi nas probudili. Mislim da je jedina stvar koja mi se nije sviđala, bilo buđenje u 7 ujutro. Trebala bih pohvaliti i kuharicu, koja nam je svaki dan pripremala ukusan doručak, ručak i večeru. Najbolje sam se provela na Glagolitic party-u i kvizu „Glagolijada“, pošto je moja Keramičarska radionica osvojila prvo mjesto. Sve u svemu, bilo je odlično i sudjelovala bih još 100 puta kad bih mogla!

Marija Konjević, prof. hrvatskog i engleskog jezika u OŠ grofa Janka Draškovića Klenovnik

Bilo je to jedno lijepo iskustvo! Prvi smo put bili pozvani na takvu manifestaciju i ponosni smo što smo sudjelovali. Moji su dojmovi slični učeničkim; i mi učitelji upoznali smo mnogo divnih ljudi s kojima je bilo prekrasno raditi, družiti se i stvarati nešto novo, svatko unutar svoje radionice u koje smo

svi sudionici na okupu

bili raspoređeni. Osim novih prijateljstava, imali smo priliku i naučiti nešto novo, posebice od akademika Bratulića koji nas je svojim predavanjima vratio sjećanjima na vremena kada smo studirali i usavršavali se za poziv učitelja. Bilo je prekrasno raditi i surađivati s voditeljima naših radionica kao i sudjelovati u programima. Malu glagoljsku akademiju pamtit ću po krasnim ljudima, kreativnoj djeci i slikovitim istarskim mjestima koja smo posjetili. Naravno, i učenički, i ja osobno, ponosni smo što smo zajedno s ekipom iz Vidovca jedini iz naše županije sudjelovali na ovogodišnjem sazivu MGA. Nadam se da ćemo se još barem jednom negdje naći opet u ovako ugodnom društvu!

Sanja Biškup, prof. hrvatskoga jezika, OŠ Vidovec

Bio jednom jedan gradić po imenu Roč, u kojem se odvijala jedna bajka zvana Mala glagoljska akademija...Kao što se u bajkama odvijaju nestvarne i nemoguće stvari, tako sam ja doživjela 7 dana u Roču: prekrasno, bajkovito, gotovo nestvarno. Uistinu nisam mogla niti sanjati da će Mala glagoljska aka-

demija u meni pobuditi toliko pozitivnih emocija...Svi smo bili jedna velika obitelj koja je učila i spoznavala nove pojedinosti o glagoljici, simbolu našeg nacionalnog identiteta. Učenici i učitelji iz cijele Hrvatske, organizatori kao i sami mještani, bili su toliko topli, darežljivi, suosjećajni i prijateljski nastrojeni da je to gotovo nemoguće i zamisliti u ovom današnjem hladnom i beščutnom svijetu. Zasižno ću poimence pamtit sve učenike iz svoje Literarne radionice, dragu voditeljicu Maju te koordinaticu Ivu, kolegicu Mariju iz Klenovnika, Katicu iz Ivanske, Ingrid iz Lovrana...Sigurno neću zaboraviti niti najbolje fritule kojima nas je počastila jedna draga ročka zvonarica u svom toplom domu. Uvijek ću se sjećati pogleda iz učionice na vrhu male ročke škole gdje smo skupljali inspiraciju i stvarali, pisali bajke, pjesme, priče...Osvojili su me i Kotli svojim vodenicama, Grožnjan svojim kamenim uličicama... Znam da ću ponovno posjetiti živopisna istarska mjesta koja smo šetali, i sigurna sam da ću se vratiti u Roč.

piše: Tena Zavrtnik, 7. a

Na satu razrednog odjela

Učimo glagoljicu kroz igru

Na satu razrednog odjela, učenici 5. b razreda igrali su igru memorije "Glagoljske pamtilice", koju je osmislila urednica Modre laste, Željka Horvat - Vukelja. Učenici su tako kroz igru učili i pamtili slova glagoljske azbuke.

igramo se i učimo glagoljicu

inicijali učenika 3. a razreda

Anketa

Što je to glagoljica?

- Država. – Vannesa Koren, 2. b
- Ime piva. – Leon Banek, 2. b
- Gume od robotskog majmuna ili možda bicikl. – Sabina Pozder, 2. b
- Neki traktor. – Fran Kolekno, 2. b
- Vrsta zemlje. – Elizabeta Zavrtnik, 2. b
- Mislim da je glagoljica neko jelo. – Fran Štefok, 1. a
- Neka igračka. – Marko Grđan, 1. a
- To je ona ovca Gregor. – Lilibeth Tomašević Sirovec, 2. b
- Mislim da su to neka komplicirana slova, tako sam čuo. – Adrian Mašič, 3. b
- Glagoljica je staro pismo Hrvata i koristili su ga moji preci prije puno godina u svom zavičaju i okolnim selima. Mihael Buhin, 4. a
- Glagoljica su glagoli i pišu se dosta teško. Kristijan Buhin, 2. b

Želite li i vi naučiti glagoljicu?

S 200	T 300	U 400	C 900	Č 1000	Š 2000	
F 500	H 600	Ć, ŠĆ 800	JE, JA 4000	JU 5000	J 30	
A 1	B 2	V 3	Ž 7	DZ 8	Z 9	L 50
M 60	N 70					
G 4	D 5	E 6	I 20	Đ 30	K 40	O 80
P 90	R 10					

inicijali učenika likovne skupine

Anna Buhin i Denis Mašič, 5. b

učenici 4. b razreda vole glagoljicu

učimo pisati glagoljicu

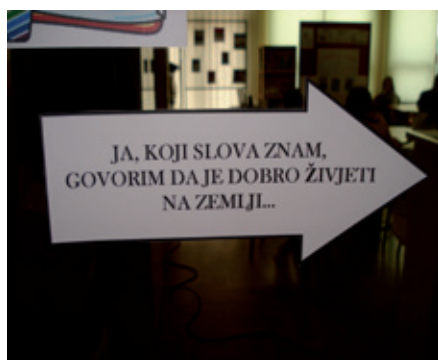
Školski projekt

Glagoljica – prošlost, sadašnjost, s

Mjesec hrvatske knjige svake se godine od 15. listopada do 15. studenog obilježava raznim aktivnostima. Ove godine tema je «Glagoljica- prošlost, sadašnjost, budućnost».

izrađujemo medaljone

Cilj projekta je razvijanje interesa za glagoljicu, odnosno učenje glagoljice i istraživanje povijesti jezika i glagoljice. U projekt su se uključili učenici prema vlastitim afinitetima, a pod vodstvom svojih učitelja: Tanje Kos, učiteljice povijesti, Ive Šarić, učiteljica likovne kulture, Zorana Košića Čačića, učitelja vjeronauka, Blaženke Čikan, učiteljice vjeronauka, Ivane Mrvelj, knjižničarke, Martine Mesek, učiteljice hrvatskoga jezika, Rajke Kovačić, učiteljice glazbene kulture, Silvane Fišter, učiteljice razredne nastave, Sanje Družinić, učiteljice razredne nastave te Sanje Biškup, učiteljice hrvatskoga jezika i voditeljice projekta. Projekt smo započeli različitim aktivnostima u okviru Mjese-

ca knjige u školskoj knjižnici, kamo su nas vodile strelice s glagoljskim slovima. Svi učenici i učitelji koji su željeli naučiti glagoljicu i produbiti svoje znanje o tom starom hrvatskom pismu, mogli su se upisati na tečaj glagoljice, koju je vodila učiteljica Martina Mesek. Tečaj se održavao svaki četvrtak i petak 7. sat, a svim polaznicima dodijelit će se diplome na prezentaciji projekta početkom veljače.

Aktivnosti koje su se odvijale u školskoj knjižnici, vezane su uglavnom uz predmete Likovnu kulturu i Hrvatski jezik, a pod vodstvom učiteljica Ive Šarić, Martine Mesek, Ivane Mrvelj i Sanje Biškup: učenje glagoljskih slova, tj. upoznavanje sa slovima glagoljske azbuke, crtanje

strip o životu Ćirila i Metoda

sadašnjost, budućnost

n aktivnostima vezanim uz knjige i čitanje. Jedna od aktivnosti u našoj školi je i školski projekt

stripova te pisanje stripova na glagoljici u okviru strip-radionice, pisanje haiku pjesama u okviru haiku-radionice, gledanje filma «Glagoljica-hrvatska Atlantida», prepisivanje glagoljskih tekstova, crtanje i ukrašavanje inicijala itd. U okviru Povijesti pod vodstvom učiteljice Tanje Kos, učenici su istraživali povijest glagoljice i pripremili prezentaciju; na Vjeronauku pod vodstvom učiteljice Blaženke Čikan, skupina učenika istraživala je životopise Svete Braće te ih prikazali u obliku stripa, a vjeronaučna skupina pod vodstvom učitelja Zorana Košića Čačića, aktivno je proučavala životopis svetog Jeronima, te izradila prigodne medaljone s glagoljskim slovima. Učenici su pod vodstvom

svoje učiteljice glazbene kulture Rajke Kovačić, proučavali srednjovjekovne trubadurske napjeve, te uvježbali plesnu točku. I na satu razrednika može se učiti glagoljica. Dokazali su to učenici 5. b razreda koji su sa svojom razrednicom igrali «Glagoljske pamtilice», igru memorije od 60 kartica s glagoljskim slovima, koju je osmislila Željka Horvat - Vukelja, urednica «Modre laste». U projekt su se uključili i učenici 4. b i 3. a razreda, te sa svojim učiteljicama učili pisati i ukrašavati glagoljska slova. Svi učenici i učitelji-sudionici projekta prezentirat će svoje uratke za sve učenike i djelatnike Škole početkom veljače.

piše: Sanja Biškup, učiteljica hrvatskoga jezika i voditeljica projekta

ples uz srednjovjekovnu glazbu

Natjecanje Lidrano i Znanost mladima 2013.

Radom i zalaganjem do vrhunskih rezultata

Učenici naše škole sudjelovali su ove školske godine na natjecanjima i smotrama Lidrano i Znanost mladima te sportskim natjecanjima. Postigli su vrlo zapažene rezultate. Vrijednim knjigama nagrađeni su i najučenicima generacije, koji su radom, zalaganjem i rezultatima pronosili ime naše škole.

Na smotri Lidrano postigli smo sljedeće uspjehe:

Literarni izraz

Sandra Medved, 6. r. – prvo mjesto na međuopćinskoj smotri Lidrana i sudjelovala na županijskoj smotri;

- mentorica: učiteljica Sanja Biškup, prof.;

Nikolina Maruševac, 8. r. – prvo mjesto na međuopćinskoj smotri Lidrana i sudjelovala na županijskoj smotri;

- mentorica: učiteljica Sanja Biškup, prof.;

Novinarski izraz – kategorija samostalnog novinarskog rada

Helena Brezovec 7. r. - prvo mjesto na međuopćinskoj smotri Lidrana i sudjelovala na županijskoj smotri

- mentorica: učiteljica Kristinka Štefan, prof.;

Alojzije Košić, 8. r. – prvo mjesto na međuopćinskoj smotri Lidrana i sudjelovao na županijskoj smotri

- mentorica: učiteljica Sanja Biškup, prof.;

Doris Mašić, 6. r. – prvo mjesto na međuopćinskoj smotri Lidrana i sudjelovala na županijskoj smotri

- mentorica: učiteljica Sanja Biškup, prof.;

Ana Ljubek, 8. r. – prvo mjesto na međuopćinskoj smotri Lidrana i sudjelovala na županijskoj smotri

- mentorica: učiteljica Sanja Biškup, prof.;

Novinarski izraz – kategorija radijskih emisija

Autori radijske emisije Šalabahteri svuda oko nas: Diana Papec i Alojzije Košić-8. r., - osvojili su prvo mjesto na županijskoj smotri Lidrana te sudjelovali na državnoj smotri;

Laura Težak, 8.a

-njihova voditeljica je učiteljica Sanja Biškup, prof.;

Novinarski izraz – kategorija školskih listova

Školski list Budilica osvojio je prvo mjesto na županijskoj smotri Lidrana te sudjelovao na državnoj smotri;

- glavna urednica Budilice bila je Ana Ljubek;

- voditeljica novinarske družine je učiteljica Sanja Biškup, prof.;

Dramsko-scensko stvaralaštvo – pojedinačni nastupi

Doris Mašić, 6. r. - prvo mjesto na međuopćinskoj smotri Lidrana i sudjelovala na županijskoj smotri;

- mentorica: učiteljica Sanja Biškup, prof.

Dramsko-scensko stvaralaštvo – skupni nastupi

Dramska družina u sastavu: Doris Mašić, Lana Plečko, Ana Ljubek i Diana Papec osvojile su prvo mjesto na međuopćinskoj smotri Lidrana i sudjelovale na županijskoj smotri;

- voditeljica dramske družine je učiteljica Sanja Biškup, prof.;

Na natjecanjima Znanost mladima 2013. postigli smo također iznimne upjehe

Njemački jezik

Laura Težak, 8. r. - osvojila je treće mjesto na županijskom natjecanju i prvo na državnom;

- mentorica: učiteljica Lea Lesar –Dolenc;

Tehnička kultura

Raketno modelarstvo

Mateo Kolarek, 8. r. - osvojio je 1. mjesto na županijskom natjecanju i 2. mjesto na državnom natjecanju; - mentor: učitelj Zlatko Cesar, dipl.ing.;

Natjecanje mladeži Hrvatskog crvenog križa

Ekipa mladeži Hrvatskog crvenog križa naše škole koju su činile: Laura Habulan, Marija Briška, Natalija Pomper, Ines Kučko, Ana Ljubek i Janja Furlan osvojila je 1. mjesto na gradskom natjecanju i sudjelovali su na regionalnom natjecanju; - voditeljica: učiteljica Martina Heček-Paska, dipl.ing.;

Nagrađeni najučeniciji generacije:
VIII. a: Alojzije Košić, Ivana Osredak, Monika Zagorec, Monika Škreb i Laura Težak;
VIII. b: Petar Buhin, Nikolina Maruševac i Ana Ljubek;
VIII. c: Janja Furlan, Dario Horvat, Mateo Kolarek, Ines Kučko i Simona Melnjak;

Smotra likovnog stvaralaštva

Helena Brezovec, 7. r. - sudjelovala je svojim likovnim radom na županijskoj i državnoj smotri likovnog stvaralaštva;

- mentorica: učiteljica Iva Šarić, prof.;

Osim navedenih natjecanja, učenici naše škole sudjelovali su i na međunarodnom matematičkom natjecanju "Klokan bez granica". Najbolji uspjeh, te nagrade Hrvatskog matematičkog društva ostvarili su sljedeći učenici: Ivan Novak, Matija Koren i Marija Briška- učenici sedmog razreda – mentorica im je bila učiteljica Silvija Mekota;

Sportska natjecanja

Marin Mašić, 6. r. – 2. mjesto na županijskom natjecanju u krosu; Dario Horvat, Denis Blažeković, Leo Horvat, Andrija Pozder, Dominik Blažeković, Tihomir Koren, Matija Težak, Dominik Bistrović, Mihael Melnjak, Jasmin Pozder, Marin Mašić i Janko Martinez – 1. mjesto na županijskom natjecanju u nogometu;

- voditeljica: učiteljica Verica Ozmec, prof.

Svim učenicima i njihovim mentorima i voditeljima čestitamo na postignutim rezultatima!

Mateo Kolarek, 8. c

IŠA Raketno modelarstvo

Mateo Kolarek, prošlogodišnji učenik 8. c razreda Osnovne škole Vidovec, u školskoj godini 2012./2013. bio je polaznik izvanškolske aktivnosti Raketnog modelarstva. U organizaciji Hrvatskog astronautičkog raketnog saveza natjecao se na državnim smotrama i kupovima za djecu i mladež u raketnom modelarstvu. Tijekom kalendarske godine 2013. sakupio je najviše bodova u juniorskoj kategoriji za osnovnu školu i proglašen je pobjednikom prvenstva u 2013. godini. Javno priznanje, proglašenje i nagrade primit će u Zagrebu u mjesecu lipnju 2014. godine.

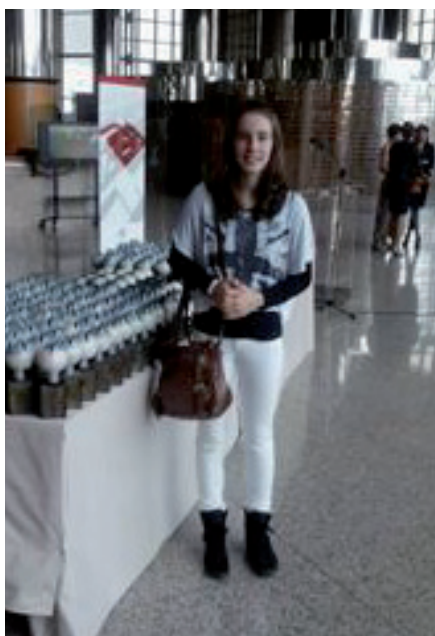
piše: Doris Mašić, 7. a

Dodjela Oskara znanja

Imamo državnu prvakinju

Laura Težak, prošlogodišnja učenica 8. a razreda naše škole, državna je prvakinja u poznavanju njemačkog jezika, i jedna je od 190 učenika- državnih prvaka.

Njima su 8. lipnja 2013. godine Oskar znanja uručili Sabina Glasovac, savjetnica i izaslanica ministra znanosti, obrazovanja i sporta, te Vinco Filipović, ravnatelj Agencije za odgoj i obrazovanje. Isto priznanje dobilo je i 48 učenika koji su osvojili jedno od prva tri mjesta na međunarodnim natjecanjima. Na 16 međunarodnih natjecanja nagrađeni učenici osvojili su jedno od prva tri mjesta, a pratilo ih je i pripremla 24 mentora. Za predan i ustrajan rad s učenicima- državnim prvacima, pohvaljeno je 162 učitelja i nastavnika mentora. Laurina mentorica je učiteljica njemačkog jezika Lea Lesar Dolenc. Svečanost dodjele organizirana je u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici, a skulpturu Oskar znanja izradila je akademska slikarica Vlasta Zelenko. U glazbenom dijelu programa nastupio je Djevojački zbor IX. gimnazije iz Zagreba i Lovro Peretić, učenik Glazbene škole Pavla Markovca iz Zagreba.

Laura s mentoricom

piše: Doris Mašić, 7. a

Ana s prosudbenim povjerenstvom za školske listove

Državni LiDraNo 2013.

Budilica i Šalabahteri u Primoštenu

Državna smotra LiDraNo održana je od 7. do 9. travnja u Primoštenu. Na smotri su sudjelovali prošlogodišnji učenici naše škole – Diana Papec, Alojzije Košić i Ana Ljubek.

Diana i Alojzije predstavili su se radioemisijom „Šalabahteri svuda oko nas“, dok je Ana Ljubek, glavna urednica „Budilice“, predstavila naš školski list. Mentorica učenika je profesorica Sanja Biškup, učiteljica hrvatskoga jezika u našoj školi. Svi sudionici iz Varaždinske županije predstavili su našu županiju u najboljem svjetlu. Imali su prilike čuti sve radijske emisije koje su se plasirale na Smotru, sve kritike i pohvale vezane uz školske listove, vidjeti mnoštvo izvrsnih sceniskih nastupa, sudjelovati na okruglim stolovima, ali i okupati se, prošetati prekrasnim Primoštenom, posjetiti Šibenik... Stekli su mnogo novih prijatelja, što iz Županije, što šire, a boravak u Primoštenu zasigurno nikada neće zaboraviti.

Ana, Diana i Alojzije u Primoštenu

piše: Doris Mašić, 7. a

Dani Ante Kovačića (Susret Ivce Kičmanovića)

Dobro mi došel, prijatelj

Dani Ante Kovačića (Susret Ivce Kičmanovića) održan je u Zagrebu, Zaprešiću i Mariji Gorici 5. lipnja 2013. godine. Na natječaj za literarne i novinarske radove s temom djetinjstva i školovanja, ove je godine pristiglo oko tisuću radova iz devedesetak škola svih hrvatskih županija, te iz Usore (B i H) i Subotice (Vojvodina, Srbija).

Iz naše su škole nagrađeni i pohvaljeni sljedeći učenici: Doris Mašić i Ana Ljubek za svoje novinarske radove, te David Košić za literarni rad. Njihova je voditeljica, profesorica Sanja Biškup. Nagrađeni učenici i njihovi voditelji najprije su posjetili i razgledali Hrvatski sabor uz stručno vodstvo, a zatim prisustvovali svečanom otvorenju Susreta u Staroj gradskoj vijećnici na Gornjem gradu u Zagrebu. Svečani program započeo je pjesmom «Dobro mi došel prijatelj», koju je pjevao Miroslav Živković, a na glasoviru ga je pratio Stjepan Mihaljinec. Književnik Luko Paljetak pročitao je nekoliko pjesama iz knjige «Miševi i mačke naglavačke», a Zvonko Novosel recitirao pjesmu «Povratak» Dobriše Cesarića. Pajo Kanižaj nasmijao je publiku svojim aforizmima, epigramima, haikom, kaikom... Autor je pjesama o šegrtu Hlapiću, koji živi već 100 godina. Zvonko Novosel recitirao je pjesmu «Kaj sme», a Stanko Radiković pjevao dvije pjesme: «Vu plavem trnaci» te «Hrvatski kraj» (koju je napisao Pajo Kanižaj), a na glasoviru ga je pratio Stjepan Mihaljinec. Miroslav Živković potom je izveo «Gospu Mariju» i «Još Hrvatska ni propala» uz glasovirsku pratnju Stjepana Mihaljinca. Nakladnici, sponzori i gosti obratili u se nazočnima, a župan Zagrebačke županije Stjepan Kožić, proglasio je Dane Ante Kovačića otvorenima. Poznati glumci Doris Pinčić, Sunčana Zelenika Konjević te Zvonko Novosel,

u društvu Doris Pinčić

čitali su neke nagrađene literarne radove, a nakon toga su učenicima, učiteljima i školama dodijeljene nagrade i priznanja. Gost novinarske radionice bio je Luko Paljetak s kojim su učenici imali prilike razgovarati. Zatim su «Kičmanovići» krenuli u Zaprešić gdje su posjetili «Nove dvore», jedinstveni spomenik kulturno-povijesne baštine, te grobnicu obitelji Jelačić. Program je završio u rodnom mjestu književnika Ante Kovačića, Mariji Gorici, gdje su učenici i učitelji posjetili Osnovnu školu Ante Kovačića te u mjesnoj crkvi prisustvovali koncertu sopranistice Mire Vlahović.

u Saboru pokraj biste I. K. Sakcinskog

piše: Doris Mašić, 7. a

Diplome i priznanja najboljim učenicima i mentorima

Županova nagrada najuspješnijima

Županijska svečanost podjele diploma i priznanja najboljim učenicima i njihovim mentorima, sudionicima županijskih i državnih natjecanja/smotri u školskoj godini 2012./2013. godini, održala se u Gospodarskoj školi Varaždin 15. lipnja 2013. godine.

Iz naše su škole na dodjeli županove nagrade sudjelovali sljedeći učenici i njihovi mentori: Mateo Kolarek (područje mladih tehničara-raketno modelarstvo) s učiteljem Zlatkom Cesarom, nogometna ekipa –dječaci s učiteljicom Vericom Ozmec, Laura Težak (njemački jezik) s učiteljicom Leom Lesar Dolenc, Diana Papec i Alojzije Košić (Lidrano-radijske emisije) s učiteljicom Sanjom Biškup, Ana Ljubek (Lidrano-školske novine) također s učiteljicom Sanjom Biškup te Ana Ljubek («Čitanjem do zvijezda»-plakat) s učiteljicom Lidijom Pupek. Čestitke svima!

piše: David Košić, 7. a

učenici i učitelji naše škole sa županovim priznanjima

Zbor malih pjesnika

Naj zvoni naš dragi, domači kaj

Završna priredba Zbora malih pjesnika u sklopu Dana kajkavske riječi u Zlataru ove se godine održala 28. rujna.

Tena u Zlataru

Na natječaj za 44. zbor malih pjesnika 2013. godine odazvalo se 48 osnovnih škola kajkavskog govornog područja te su učenici i njihovi učitelji upoznali specifičnosti kajkavskog narječja Krapinsko-zagorske, Varaždinske, Međimurske, Primorsko-goranske, Koprivničko-križevačke i Zagrebačke županije te Grada Zagreba. Stručni ocjenjivački sud u sastavu: prof. Željka Horvat-Vukelja, dr. sc. Joža Skok i dr. sc. Ivo Kalinski odabrao je za javno izvođenje 42 pjesme iz 39 škola, a među njima se našla i Tena Zavrtnik, učenica 7. a razreda naše škole, pjesmom Sonce. Voditeljica učenice je učiteljica hrvatskoga jezika Sanja Biškup. Pjesme koje su se izvodile otvorile su nam vrata čarobnog dječjeg svijeta u kojem se bogata mašta isprepliće s nepristranim poimanjem stvarnosti te promišljanjem svijeta oko sebe.

piše: Doris Mašić, 7. a

Rezultati natječaja Školski sport i olimpijski pokret

Olimpijski muzej u našoj školi

Hrvatski školski sportski savez u suradnji s Hrvatskom olimpijskom akademijom proveo je natječaj pod nazivom Školski sport i olimpijski pokret na temu Olimpijske igre, koji je trajao od 14. siječnja 2013. do 31. svibnja 2013. godine.

sudionici projekta

djelić našeg školskog muzeja

Natječaj je bio nagradni, a njegova je svrha širenje olimpijskog obrazovanja te popularizacija sporta i njegovih pozitivnih vrijednosti.

Školsko sportsko društvo naše škole pod vodstvom učiteljice Verice Ozmeć, osvojilo je prvo mjesto. Čestitamo svim sudionicima projekta!

Natječaj je slijedio ideju utemeljitelja modernih olimpijskih igara, Pierrea de Coubertina; njime se zapravo željelo zajednički pridonijeti odgoju mladeži putem sporta i njegovih vrijednosti, a time istodobno učinkovito boriti protiv nekih negativnih pojava u društvu, a posebice među djecom i mladima. Škole koje su željele sudjelovati, dobile su od Hrvatske olimpijske akademije edukativni materijal olimpijskog muzeja na temu Olimpijskih igara, pomoću čega su održale predavanje ili radionicu te školsko sportsko događanje. Najbolje škole morale su na najkvalitetniji način provesti jednu ili više aktivnosti koje uključuju što više učenika i nastavnih predmeta. Odluku o pobjedniku donio je tročlani ocjenivački sud koji je od dvanaest radova odabrao šest, a prvo mjesto u kategoriji osnovnih škola dodijelio našoj školi u čijem je prostoru postavljen Olimpijski muzej s brojnim radovima naših učitelja i učenika (plakati, portreti, figure, oprema koju nose olimpijci itd.). Naša škola dobit će paket sportske opreme i rekvizita u vrijednosti 5.000,00 kuna.

Na Kineziološkom fakultetu u Zagrebu, Hrvatski školski sportski savez i Hrvatska olimpijska akademija, našim su predstavnicima škole dodijelili zahvalnicu za sudjelovanje na natječaju.

piše: Doris Mašić, 7. a

Literarni natječaj Odjeci

„Kuline v dedikovum dvorišču“

Svečana dodjela nagrada i priznanja učenicima i učiteljima, sudionicima literarnog natječaja Odjeci, održala se u petak 7. lipnja u Klubu književnika u Zagrebu. Iz naše je škole nagrađena učenica Sandra Medved iz 7. b razreda za svoj literarni rad „Kuline v dedikovom dvorišču“, koji je proglašen najboljim radom Varaždinske županije. Sandrina je mentorica profesorica hrvatskog jezika, Sanja Biškup.

Svečanost dodjele nagrada uveličala je svojom nazočnošću idejna začetnica ovoga projekta i predsjednica Povjerenstva za odabir radova Olga Jambrec, zatim urednica Zbornika radova Jasminka Salamon, dugogodišnja urednica u Nakladi Ljevak Nives Tomašević, te književnica Julijana Matanović. Učenici su čitali svoje radove a komentirala ih je Julijana Matanović. Sandri je rekla: „Ti možeš biti mesarka, položila si ispit“. Sandri se najviše sviđjelo u Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti, gdje je sa svojom mentoricom Sanjom Biškom, pogledala originalnu Bašćansku ploču.

pripremila: Doris Mašić, 7. a

uz originalnu Bašćansku ploču u HAZU

33. smotra dječjega kajkavskoga pjesništva „Dragutin Domjanić“

«Pesma o vratima» osvojila prosudbeno povjerenstvo

Za sudjelovanje na 33. smotri dječjega kajkavskog pjesništva «Dragutin Domjanić»- Sv. Ivan Zelina 2013., odazvalo se 57 osnovnih škola s ukupno 348 učeničkih radova.

Paula s mentoricom

Ocenjivačko povjerenstvo u sastavu dr. sc. Ivo Kalinski (predsjednik), prof. dr. sc. Joža Skok i dr. sc. Božica Pažur, za objavu u zbirci «Sončke zahaja» odabralo je 56 radova od kojih su 33 predložena za javnu izvedbu na završnom događanju Smotre 26. listopada u Svetom Ivanu Zelinu. Stručni ocjenjivački sud Smotre dodijelio je 1. nagradu Pauli Matole, učenici 7. a razreda naše škole, za pjesmu pod nazivom «Pesma o vratima». Voditelji Sanji Biškup, učitelji hrvatskoga jezika, uručena je nagrada i zahvalnica za brižnost, njegovanje i poticanje dječjeg

pjesničkog izraza te za ljubav prema kajkavskom jeziku koju nesebično prenosi na mlade naraštaje. Novčanu nagradu u iznosu od 1.500,00 kn autorici je osigurao Grad Sv. Ivan Zelina, a njezinu je mentoricu Organizator Smotre nagradio novčanom nagradom od 500,00 kn. Smotra se održava pod visokim pokroviteljstvom Ministarstva kulture te Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, a su-pokrovitelji događanja su Zagrebačka županija i Grad Sv. Ivan Zelina.

piše: Doris Mašić, 7. a

PŠ Nedeljanec

PŠ Nedeljanec

Školica u cvijeću, trava oko nje...

Zgrada današnje PŠ u Nedeljancu otvorena je 1955. godine. U početku je radila kao šestogodišnja škola, a nakon završenog 6. razreda, učenici su nastavljali školovanje u Vidovcu, u školi koja je 1957. godine postala osmogodišnja. Od školske godine 2007./2008. u OŠ Vidovec i PŠ Nedeljanec započela je nastava u jednoj smjeni. Danas u školi učenici polaze jedan od 4 razreda (od 1. do 4. c) pod vodstvom svojih učiteljica. Zanimljivo je da se na pročelju PŠ Nedeljanec nalaze žbukorezi, autorska ostvarenja poznatog varaždinskog umjetnika, Julija Merlića.

Ivana Kozina Melnjak, učiteljica 4. c razreda:

U PŠ Nedeljanec radim već 4 godine. Do sada sam radila u OŠ Vinica i u dva navrata u OŠ Vidovec kao učiteljica engleskog jezika. PŠ Nedeljanec je mala, ali vrlo je ugodno u njoj raditi. Nedavno smo dobili dvoranu u kojoj sada i zimi možemo imati satove TZK. Nema mnogo moderne tehnologije kao u nekim većim i novijim školama, ali to čak izvlači ono najbolje iz učenika, a i iz nas učiteljica, jer tada do izražaja dolazi kreativnost i originalne ideje. Jako volim ovdje raditi jer razredi nisu veliki i to mi pruža mogućnost za brojne aktivnosti koje je u brojnijim razredima teže provesti.

4. c razred s učiteljicama

Moj razred funkcionira odlično. Svi se super slažemo i uživamo u zajedničkom radu, učenju i igri. Ako se pojavi kakav

problem, zajedno pronalazimo rješenje. Jako sam ponosna na svoj razred koji ima samo 11 učenika.

Gordana Kralj, učiteljica 2. c razreda

Jako volim raditi u PŠ Nedeljanec jer je mala i topla školica s krasnom djecom, strpljivim i razumnim roditeljima i dobrim kolegicama. To je škola koja je uvijek prijateljski raspoložena prema svima. Mnogo nam toga nedostaje, ali mi to nadopunjavamo kreativnošću. Izgrađena je 1955. godine, davno! Krov nam prokišnjava, a kroz prozore nam jako puše i pada snijeg pa i u razredu imamo snježni ugođaj. Ovdje radim oko 12 godina, a prije sam radila u mnogo škola u cijeloj Varaždinskoj županiji (Martijanec, Margečan, Gačice, Radovan, Vidovec...). Sada imam 8 učenika. Moj razred funkcionira kao mala proširena obitelj. Naučili smo

2. c razred s učiteljicom

biti pristojni, tolerantni i složni. Volim ovdje raditi i ne bih je mijenjala za neku modernu školu u gradu.

Poruka za kraj: «Šaljem veliku pusu svim svojim cekačima u višim razredima!»

3. c razred s učiteljicama

Silvija Dodigović, učiteljica 3. c razreda

U PŠ Nedeljanec radim od 1999. godine, dakle od prošlog stoljeća, a prije

je toga sam oko 6 godina radila u Vidovcu. Radila sam na više škola (Mali Lošinj, Goričan, 2. OŠ Varaždin), ali ovo je najbolje mjesto za mene i zato sam zadovoljna što sam baš ovdje.

PŠ Nedeljanec radi u našoj divnoj maloj zgradi od 1955. godine. Pokraj škole je dječje igralište, na zidovima žbukorezi koje se isplati pogledati. Okružena je zelenom površinom i drvećem. Iza škole je rukometno igralište. Volim ovdje raditi je atmosfera ugodna i svi se dobro slažemo. Sada imam 18 učenika u 3. razredu. Moj razred funkcionira slično pčelinjaku ili možda orkestru. Svi su uslužni i svatko je važan dio cjeline.

Ines Hrain – Ludošan, učiteljica

1. c razreda

U PŠ Nedeljanec radim 22 godine, sada imam 1. razred od 9 učenika. Nekad davno radila sam u Novoj Vesi, Kalniku, u firmi "Zagorje", na kiosku... Ovdje mi je najljepše. Moj razred funkcionira odlično, kao i moj dragi prošlogodišnji razred.

1. c razred s učiteljicama

žbukorezi Julija Merlića na školi

Pišu: Manuela Bračko, Laura Črnica i Mia Kučko, 5. b

Edukacijsko jutro s Brankom Lustigom

Nemoguće postalo moguće

Dvorana Kulturnog centra Ivana Rabuzina u Novom Marofu bila je 13. studenoga ispunjena do posljednjeg mjesta. Interes posjetitelja bio je toliki, da ih je velik dio sjedio na stepenicama koje prolaze središnjim dijelom dvorane. Učenici i učitelji Varaždinske županije toga su jutra imali prilike upoznati hrvatskog producenta i glumca Branka Lustiga, čovjeka koji je nemoguće pretvorio u moguće.

Rođen je 10. lipnja 1932. godine u Osijeku. Njegovo djetinjstvo uništio je Drugi svjetski rat; zbog židovskog podrijetla, još kao dječak, deportiran je u nacističke logore smrti Auschwitz i Bergen-Belsen. U logoru je proveo dvije najstrašnije godine svog života, te svakodnevno gledao smrti u oči. Preživio je zahvaljujući njemačkom oficiru porijeklom iz Osijeka, koji je ujedno poznao i njegova oca. Oslobođen je kao trinaestogodišnji dječak. Nakon svega što je proživio, odlučio je podignuti glavu, postati optimist, krenuti dalje i u životu ostaviti trag koji nitko neće zaboraviti. Upisao je studij glume jer ga je oduvijek privlačio taj svijet u kojem stalno mijenjaš karakterne osobine i osjećaje, no svoju profesionalnu karijeru započeo je u drugoj ulozi, kao asistent režije. Njegova filmska karijera započela je sredinom pedesetih godina prošlog stoljeća, angažmanom u Jadran filmu, kući u kojoj je proveo 32 godine života. Za Jadran film producirao je filmove "Ne okreći se sine" Branka Bauera i ratni spektakl "Kozara" Veljka Bulajića. Prostoru bivše Jugoslavije postali su premali za takav talent, pa je osamdesetih godina prošlog stoljeća odselio u Sjedinjene Američke Države, točnije u Hollywood- svijet iluzija, glume, glumaca, redatelja... Prvi američki uspjeh ostvario je više puta nagrađivanom mini- serijom "Vjetrovi rata", za koju je nagrađen i Emmyjem. U Hollywoodu je upoznao vjerojatno

Branko Lustig u Novom Marofu

najveće redatelje današnjice, Stevena Spielberga i Ridleya Scotta, a zajedno sa Spielbergom stvara film Schindlerova lista, koji je oblikovao na temelju vlastitih iskustava i kroz koji je još jednom proživljavao najteže logoraške dane. Za taj film dobio je svog prvog Oscara, kao i za film Gladiator Ridleya Scotta; Schindlerova lista osvojila je sedam zlatnih kipića, od kojih je Lustigu bio prvi za glumu, a Spielbergu prvi za režiju. Tako je postao prvi Hrvat koji je kao najbolji producent nagrađen dvjema vrhunskim filmskim nagradama. Također je i dvostruki dobitnik Zlatnog globusa za navedene filmove. Radio je i na nizu drugih filmskih hitova, kao na primjer Mirotvorac, Hannibal, Black Hawk Down, Kraljevstvo Nebesko, A Good Year... Osim ljubavi prema filmu, ovaj svestrani čovjek gaji

i nevjerojatnu ljubav prema jezicima, te ih govori sedam. Sudjelovao je u brojnim koprodukcijama bivše Jugoslavije. Nakon više od 20 godina provedenih u Americi, vraća se kući, u svoju domovinu. Nakon povratka, posvetio se vođenju Festivala židovskog filma, te prenošenju svog znanja na mlađe generacije s ciljem da se rat, mržnja te logori smrti nikada više ne ponove. Dobitnik je počasnog Srca Sarajeva, doktor je Sveučilišta u Zagrebu... Sudionici Skupa pogledali su i igrani film Nadarena djeca Markusa Rosenmüllera s temom prijateljstva i progona nadarenih mladih židovskih glazbenika i njihovih obitelji. Univerzalna tema čini ovaj film bezvremenim. Na kraju je uslijedila rasprava sa sudionicima Skupa.

piše: Doris Mašić, 7. a

Otvorenje školskog projekta „Draga Kitty...“

U svakoj je osobi skriven čitav svijet

Školski projekt sjećanja na holokaust „Draga Kitty...“ započeo je u holu naše škole 12. studenoga 2013. godine, samo tri dana nakon što smo obilježili sjećanje na Kristalnu noć koja se zbila s 9. na 10. studenoga 1938. godine. Taj se naziv odnosi se na događaj u nacističkoj Njemačkoj, u okviru sustavnog progona Židova, nazvanog holokaust. Aktivnosti vezane uz projekt odvijat će se tijekom cijele školske godine. Otvorenju su prisustvovali svi učenici i učitelji predmetne nastave.

U toj su noći organizirani protu-židovski izgređi, a po razbijanju stakala izloga kasnije nazvani Kristalna noć. Uništeno je i opljačkano najmanje 7.000 trgovina, oskvrnjena su židovska groblja, spaljeno 177 sinagoga i ubijen 91 Židov. Oko 30.000 Židova uhićeno je i odvedeno u koncentracijske logore. Potkraj godine većinu su pustili, no tisuću je osoba u međuvremenu izgubilo živote. Holokaust dovodi u pitanje mnoge ideje koje možemo imati o prirodi društva, napretku, ljudskom ponašanju. Priče o holokaustu ukazuju na neke krajnosti u ljudskom ponašanju, mržnju i okrutnost, ali također i na hrabrost i humanost. Učenje o holokaustu u povijesti pobuđuje snažne emocije i važna moralna pitanja. A povijest nije znanje koje se može prenijeti iz uma nastavnika, roditelja, svjedoka u umove učenika, već je to istraživačko putovanje. U njemu mladi ljudi proučavaju različite vrste izvora informacija, dovode u pitanje različita objašnjenja određenih događaja iz povijesti i nalaze svoje vlastite odgovore na izazovna povijesna i moralna pitanja. U tom duhu, ove smo godine odlučili i u našoj školi omogućiti prostor za istraživanje, za učenje, za informiranje, stvaranje, postavljanje pitanja i traženje

sudionici projekta

odgovora – u prošlosti, u okolini, u sebi samima. Osnovna podloga i tema projekta „Draga Kitty...“ jest povijesni događaj holokausta. Stoga ćemo, na prvom mjestu proučavati holokaust kao stvarni, povijesni događaj. No kako bi se proučavanje ovog događaja približilo razumijevanju dubine i širine njegovih razmjera, njegovoj ćemo povijesti pristupati na različite načine. U središtu našeg istraživanja bit će čovjek, pojedinac. Pa i sam projekt obilježava lik jedne stvarne djevojčice Ane i njene zamišljene prijateljice Kitty, njenog dnevnika

koji ju je pratio u počecima jedne ljudske drame. Projekt „Draga Kitty“ trajat će čitavu školsku godinu. U tome ćemo vremenu istraživati povijesna pitanja. Ona će pak, vjerojatno stalno otvarati i nova pitanja, napose ona moralna, ali nam i dati poticaj da prošlost proučimo iz ljudske dimenzije. Ovo će nas istraživačko putovanje voditi kroz različite aktivnosti. Na putovanje vlastitom i zajedničkom povijesti, odvažimo se imajući na umu da je u svakoj osobi skriven čitav svijet!

piše: Ana Haramina, školska psihologinja i voditeljica projekta

Razredni projekt „Zavičajne legende“

Za sve su krivi Turci

Učenici 7. a i b razreda dobili su na satu hrvatskoga jezika zadatak istražiti zavičajne legende u skupinama, u okviru razrednog projekta.

Vrijeme za realizaciju projekta bilo je 2 tjedna, a učenici su mogli kao izvor informacija koristiti literaturu, mještane Vidovca i okolice, učitelje, osobito učiteljicu povijesti, internetske stranice itd. U našem kraju ima mnogo legendi za koje učenici nikada nisu čuli. Nakon što su ih istražili, trebali su ih prezentirati u skupinama na željeni način (putem prezentacije, plakata ili dramske improvizacije). Bilo je legendi vezanih uz Krkanec, Vidovec, Varaždin, a najzanimljivije su nam bile one koje govore kako su okolna sela Tužno, Radovan i Cerje Nebojse dobila ime. Naime, postoji vjerovanje da su u 16. stoljeću u selo došli Turci te poubijali sve mještane. Neki čak spominju da je potok koji teče kroz selo (potok Tuža) bio krvav. Zbog velike tuge koja je zavládala, selo je dobilo naziv Tužno, no Turci nisu išli dalje od tog sela, pa su se

razredni projekt 7. b razreda

mještani susjednog sela radovali i selo je dobilo naziv Radovan; nakon njega slijedi selo Cerje Nebojse koje je dobilo ime po riječima koje su vikali mještani kada su shvatili

da su potpuno spašeni od Turaka. Većina učenika dobro se pripremila, te su nagrađeni odličnim ocjenama.

piše: Doris Mašić, 7. a

razredni projekt „Lutka“

Učenici oživjeli lutke

Nakon interpretacije lektirnog djela „Bajka o ribaru i ribici“ A. Sergejeviča Puškina, učenici 5. b razreda dobili su zadatak napraviti kod kuće lutku prema odabranom liku iz tog djela; na satu lektire trebali su je animirati, odnosno oživjeti, a zatim su napravili pravu lutkarsku predstavu. Učenici su mnogo naučili, te se dobro zabavili.

lutkarska predstava 5. b razreda

piše: Manuela Mašić, 5. b

Obilježen Dječji tjedan (7. - 14. listopada)

Dani djetinjstva

Učenici 6. a razreda obilježili su Dječji tjedan razrednim projektom pod nazivom Dani djetinjstva.

Učenici su se podijelili u skupine te istraživali o današnjem djetinjstvu, djetinjstvu naših roditelja te o djetinjstvu naših baka i djedova. Cilj projekta bio je uočiti razlike u djetinjstvu nekad i danas vezano uz slobodno vrijeme, igre, obveze u školi i kod kuće te odnos prema starijima. Nakon dva tjedna koliko je trajalo istraživanje i priprema, uslijedila je prezentacija učeničkih uradaka na satu hrvatskoga jezika. Učenici su rezultate projektnih zadataka vrlo uspješno prezentirali putem plakata, dramskih improvizacija i prezentacija. Prezentaciji projekta nazočili su ravnatelj Škole Predrag Mašić, pedagoginja Nataša Kučko, psihologinja Ana Haramina, razrednica 6. a razreda Verica

projekt 6. a razredi

Ozmeć, knjižničaraka Ivana Mrvelj te učiteljica hrvatskoga jezika u 6. a razredu, Sanja Biškup. Plakati s

projekta izloženi su na panou uz učionicu hrvatskoga jezika.

piše: Doris Mašić, 7. a

Obilježen Dječji tjedan (7.-14. listopada)

Nadarena djeca

Film „Nadarena djeca“ (Wunderkinder) snimljen je 2011. godine u Njemačkoj. Redatelj filma je Markus Rosenmüller. Radnja se odvija u Ukrajini, u gradu Poltavi, prije i za vrijeme II. svjetskog rata. Govori o velikom prijateljstvu između djevojčice iz Njemačke Hanne (Mathilda Adamik, Brigitte Grothum) i dvoje židovske djece Larisse (Imogen Burrell) i Abrasche (Elin Kolev) koji zajedno dijele ljubav prema glazbi te su glazbeno vrlo talentirani. Njihovo prijateljstvo nadilazi različitost vjere i nacionalnosti, no kada se dogodi nacistička invazija na Sovjetsku uniju, njihov se svijet ruši te se oni i njihove obitelji suočavaju s raznim tragedijama koje im rat donosi.

piše: David Košić, 7.a

Uz Dan učitelja

I MI S KAUBOJIMA

Djelatnici naše škole posjetili su u listopadu zagrebački Teatar EXIT čime su postali dio mnogobrojne publike koja već od 2008. godine uživa u kulturnoj kazališnoj predstavi **Kauboji**.

Ta višestruko nagrađivana predstava trosatno je ostvarenje skladnog autorskog i izvođačkog zajedništva, a u gledatelja izaziva poštovanje entuzijazmom, profesionalnošću, stvaralačkom energijom i multitalentiranošću autora i izvođača.

U priči o osam potpuno različitih i iz mnogih razloga dotad životno neostvarenih pojedinaca koji odlučuju konačno ostvariti nešto u životu, tj. pripremiti kaubojsku predstavu, gledatelji neizbježno, jer to je uloga dobrog kazališta, dobivaju mogućnost obračunavanja s vlastitim duhovima prošlosti i sadašnjosti te možda shvatiti kako u svojoj radnoj i životnoj sredini u svakome imaju šanse prepoznati ono dobro i iskreno te zajedno, pametnim i ljudskim vođenjem, postati dio uspješnoga tima. Tijekom cijele te „predstave u predstavi“, bilo u prvom dijelu koji se odnosi na okupljanje neobične glumačke družine i njihovo usporedno uvježbavanje i rješavanje dramskih scena i svojih tekućih životnih situacija, bilo u drugom koji jest njihova kaubojska predstava, točnije mjuzikl, izvođači vas izvedbom komičnih

scena nasmiju do suza, a one ubrzo mogu biti iskorištene za suočavanje s teškim, ponekad mučnim pa i tragičnim dijelovima života protagonista. Sve je to povezano ilustrativnom i modernom koreografijom te izvrsno instrumentalno i vokalno izvedenim songovima.

Ako vam se prije i tijekom kazališne predstave čini da ste i vi usamljeni jahač a da je sve oko vas Divlji

zapad, predstava na kraju nudi optimistično rješenje koje je jedan dio publike te kazališne večeri već znao: se bu vredu! Hoćete li jahati s poznatim licima i u istoimenom filmu koji se upravo počinje prikazivati u hrvatskom kinima, vaš je izbor, a mi Exitovim Kaubojima skidamo kapu! Pardon, kaubojski šešir!

piše: **Kristinka Štefan,**
učiteljica hrvatskog jezika

Volonterski projekt **Socijalna samoposluga**

Mladi protiv gladi

Socijalna samoposluga volonterski je projekt Franjevačkog svjetovnog reda i Franjevačke mladeži koji je organiziran tako, da građani daruju živežne namirnice, higijenske potrepštine i druge potrebne artikle koji će se u obliku paketa uručivati socijalno ugroženim građanima.

Učenici naše škole donosili su namirnice po principu „1 učenik, 1 proizvod“. Nakon provedene akcije, proizvodi su odvezeni u Socijalnu samoposlugu gdje će se u paketima darovati socijal-

no najugroženijim obiteljima. Cilj ove akcije bio je uključiti mlade ljude u školama kako bi se povećala socijalna osjetljivost, te uz malo solidarnosti svakog pojedinca, napravilo

mного za ljude kojima je pomoć najpotrebnija.
HVALA učenicima i roditeljima!

Blaženka Čikan, vjeroučiteljica

Informatizacija u školama Varaždinske županije

Zbogom imenicima i dnevnicima

U našoj su školi, kao i u većini škola Varaždinske županije, uvedeni e-dnevnici. Od ove školske godine učitelji više ne dolaze na nastavu s velikim plavim razrednim knjigama, već ih na stolu čeka prijenosno računalo s pristupom internetu. Dovoljno je unijeti korisničko ime i lozinku, i pred učiteljem se otvara e-imenik sa svim ocjenama i bilješkama vezanim uz njegov predmet. Učenici i roditelji također u svakom trenutku imaju uvid u ocjene, bilješke, ali i izostanke. Možda se na taj način smanji broj neopravdanih izostanaka učenika, osobito u srednjim školama. Zato, zaželimo dobrodošlicu e-dnevnicima i recimo zbogom papirnatim dnevnicima i imenicima!

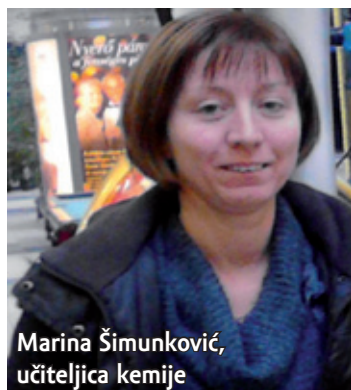
Doris Mašić, 7. b

Manuela Mašić, 5. b

Predstavljamo novu učiteljicu kemije, Marinu Šimunković

U školi vlada pozitivno ozračje

Učiteljica Marina Šimunković predaje kemiju 7. i 8. razredima naše škole. U nastavku saznajte njezina razmišljanja o učenicima, kolegama, prethodnim radnim mjestima, glazbenom i filmskom ukusu...

Marina Šimunković,
učiteljica kemije

zanimanje: mr. ing. prehrambenog inženjerstva

prethodna radna mjesta: Koka d. d., Srednja škola Prelog, Srednja škola Koprivnica

o učenicima naše škole: U školi vlada pozitivno ozračje. Učenici se vesele praktičnim radovima iz kemije, pokazuju interes za predmet i rado sudjeluju u izvođenju pokusa. Svjesni su vlastitih mogućnosti i trude se biti što bolji.

o kolegama: Kolege naše škole su uvijek spremne ponuditi pomoć. Stariji kolege

predstavljaju uzor i podršku nama mladima kroz razmjenu iskustava, što je važan korak prema stvaranju boljih odnosa.

najknjiga: Tonkina jedina ljubav

najfilm: Bogovi su pali na tjemenu

najglumac: Will Smith

najglumica: Penelope Cruz

najpjevač: Stevie Wonder

najpjevačica: Whitney Houston

najgrupa: Guns N Roses

moto: Živi život i uživaj!

piše: Tena Zavrtnik, 7. a

Sjećanje na Vukovar

Vukovaru s ljubavlju

Učenici od 5. do 8. razreda naše škole na simboličan su se način priključili obilježavanju 18. studenoga - Dana sjećanja na Vukovar. Za vrijeme trajanja 4. sata, upalili su svijeću i tijelima ispisali ime grada, te tako odali počast svim braniteljima, djeci i civilima koji su izgubili svoje živote za grad heroj - Vukovar.

Nataša Kučko, pedagoginja naše škole

mažoretkinje naše škole na otvorenju Lidrana

Tihana je sve prisutne oduševila svojim sopranom

Županijska smotra Lidrano u našoj školi

Svečanost učenič

Smotra županijskog Lidrana održana je od 18. do 20 veljače 2013. godine u organizaciji Varaždinskog županijskog centra za obrazovanje učenika i nastavnika u Vidovcu u ponedjeljak 18. veljače 2013. godine u 13 sati. Na okrugli stol pozvani su svi učenički predstavnici i njihovi mentori, voditelji i ravnatelji.

Janja i Doris, naše male voditeljice

Literarni izraz

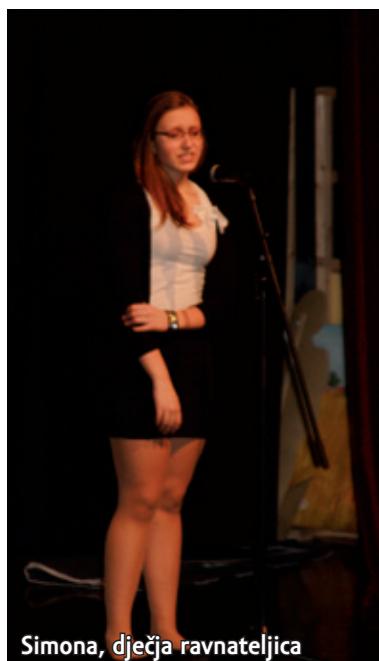
Mjesec u Luninim očima – Stela Košić, 8. r., V. osnovna škola Varaždin -mentorica: Nataša Grubješić;
Vrtnja – Ana Kokot, 8. r., OŠ Petrijanec - mentorica: Željka Rabuzin;
Kmica - Katarina Plantak, 7. r., OŠ „Vladimir Nazor“, Sveti Ilija -mentorica: Maja Priher;
Razgovor s vjetrom – Danijela Mujanović, 8. r., OŠ Novi Marof - mentorica: Anamarija Rupe;
Dečke – Natalija Bistrović, 8. r., OŠ Franje Serte, Bednja -mentorica: Emilija Zagrajski-Maligec;
Žerafka – Ivona Jug, 7. r., OŠ Ivana Rangera, Kamenica -mentorica: Mirjana Posavec;
Klupotec – Ana Habulan, 5. r., OŠ Sračinec - mentorica: Mirela Briševac (pozvani na državnu smotru);
Novinarski izraz samostalni novinarski radovi
Osmašica drugi put! – Ana Kokot, 8.r., OŠ Petrijanec - mentorica: Željka Rabuzin

(predloženi za državnu smotru);

Zbogom zaključivanju ocjena na polugodištu – Ivona Hrastić, 7. r. OŠ „Vladimir Nazor“, Sveti Ilija - mentorica: Martina Barulek;
Obiteljski dom u staroj Sinagogi – Tara Majstorović, 7. r., OŠ „Petar Zrinski“, Jalžabet mentor: Milivoj Dretar;
Ludi provod u etnoparku – Borna Bregović, 7.r., II. osnovna škola Varaždin - mentorica: Mirjana Halusek;
Tragom majke bijednih sirota – Ana Milak, 7. r., OŠ Novi Marof -mentorica: Sunčica Križan-Kadi (pozvani na državnu smotru);

školski listovi

Budilica – OŠ Vidovec; predstavnica redakcije- Ana Ljubek - voditeljica: Sanja Biškup (pozvani na državnu smotru);
Sunce – OŠ Bisag; predstavnica redakcije- Karla Bruči - voditeljica: Danijela Peček;
Klen – OŠ grofa Janka Draškovića, Klenovnik; predstavnica redakcije-

Simona, dječja ravnateljica

More, dramsko - scenska igra OŠ Vidovec

čkog stvaralaštva

nske županije i OŠ Vidovec. Okrugli stol za literarno i novinarsko stvaralaštvo održan je u Osnovnoj školi u Vidovcu. Učenicima su predloženi radovi predloženi za županijsku smotru, učenicima predstavnicima redakcija školskih listova,

Andreja Šprem - voditeljica: Anita Husnjar;
 Koraci – OŠ Ante Starčevića, Lepoglava; predstavnica redakcije- Lucija Vusić - voditeljica: Mirjana Vusić;
 Zlatna jabuka – OŠ Martijanec, predstavnica redakcije- Marijeta Vuk - voditeljica: Danijela Špoljarić;
 radijske emisije
 Šalabahteri svuda oko nas – OŠ Vidovec; autori: Diana Papec i Alojzije Košić - voditeljica: Sanja Biškup (pozvani na državnu smotru);
 Preko trnja do zvijezda – OŠ „Vladimir Nazor“, Sveti Ilija
 - autori: Domagoj Jurišak i Nikola Popijač - voditelj: Luka Milinković;
 Ljepota u različitosti – VII. osnovna škola Varaždin; autori: Dominik Višnjić i Petar Mihalić
 - voditeljica: Nikolina Šipek;
 Dramsko-scenski izraz
 pojedinačni scenski nastupi
 Kako je tata osvojio mamu – izvodi Davor Kušić, 7. r., OŠ Ljubeščica

- voditeljica: Sanja Horžić (pozvani na državnu smotru) ;
 Naše rieči – izvodi Paula Mesek, 8. r., OŠ Cestica
 - voditeljica: Katica Obadić (pozvani na državnu smotru);
 skupni scenski nastupi
 Sheley Silverstein: Dobro stablo – učenici dramske družine OŠ Sveti Đurđ - voditeljica: Elena Kovačić (pozvani na državnu smotru);
 Mak Dizdar: Riječi iz iskonji – učenici dramske družine I. osnovne škole Varaždin - voditeljica: Ana Ilić;
 učenički rad: Šemovec-Hawaii-Šemovec– učenici dramske družine OŠ Šemovec - voditeljica: Maja Vitković;
 Učenički rad: Jedan protiv drugoga – učenici dramske družine OŠ Novi Marof - voditeljica: Katarina Martinez;
 Tea Odobašić: Djeca velegrada – učenici dramske družine IV. osnovne škole Varaždin - voditeljica: Natalija Lovreković;

piše: Doris Mašić, 7. a prof.

Doris Mašić iz OŠ Vidovec krasnoslovi pjesmu U ljetne večeri postaju mreže moga djeda srebrne

Uz obljetnicu rođenja hrvatskoga Andersena i prvih sto godina šegrta Hlapića

Malen kao lakat, veseo kao ptica...

„Čudnovate zgode šegrta Hlapića“ Silvija Petranovića. Učenici razredne nastave i njihove učiteljice prisustvovali su projekciji filma

Malen kao lakat, veseo kao ptica, hrabar kao kraljević Marko, mudar kao knjiga, a dobar kao sunce... Radi se, naravno, o šegrtu Hlapiću koji je zajedno sa svojim čizmicama konačno dospio na filmsko platno. Prošlo je čak 100 godina otkad je Ivana Brlić Mažuranić napisala „Čudnovate zgode šegrta Hlapića“, a roman je još uvijek nezaobilazna lektira svakog pravog đaka. No, kako ne bismo dijelili zgode i nezgode s Hlapićem samo preko izlizanih stranica knjiga, odlučili smo na jedan dan zamijeniti školske klupe puno udobnijim sjedalima u kinu. Učenici nižih razreda OŠ Vidovec i PŠ Nedežanec konačno su imali priliku vidjeti Hlapića, Gitu, majstora Mrkonju i ostale junake te tako upotpuniti sve one zamisli koje su imali čitajući knjigu. I što je najbitnije, Hlapić ovoga puta nije – miš! Film prati radnju romana, no ima i nekih izmjena za koje se nadamo da naše učenike neće zbunjivati pri prepričavanju i pisanju lektire. Tako Hlapić i nije baš malen kao lakat, ni veseo kao ptica (ne fučka i ne pjeva cijeli dan kod posla), a crni čovjek čak vozi motocikl... No, bitno je da nas priča i dalje podsjeća na važnost prijateljstva koje nam pomaže da prevladamo prepreke na našem životnom putu te na poštenje koje se na kraju isplati

i vodi nas do plemenitog cilja. I za kraj, poruka našoj djeci (citat iz romana):

„No zato ipak neka nitko ne pobjegne od svoje kuće. Nikomu nije tako zlo kako je bilo Hlapiću kod

majstora Mrkonje, a bogzna bi li svaki bio takve sreće na svom putu kao Hlapić.“

piše: Draženka Kožar,
učiteljica razredne nastave

Dan otvorenih vrata PU varaždinske

Učenje i druženje s policajcima

Povodom Dana policije, Policijska uprava varaždinska organizirala je u srijedu 25. rujna, „Dan otvorenih vrata“. Na susretu s policijom bili su i učenici četvrtih razreda naše škole.

Učenici 4. razreda naše škole posjetili su PU varaždinsku. U policijskoj postaji dočekao ih je policajac. Najprije su otišli do policijskog motora, smjeli su čak i sjesti na njega. Vidjeli su razne puške, bombe i mine. Pokazivali su im zaštitnu odjeću: kacige, pancirke, prsluke... Vidjeli su i policijskog psa po imenu Dino. Na kraju su još pogledali borbu policajaca koja je bila jako zanimljiva i napeta. Zatim su se autobusom vratili kući.

baš je zanimljivo učiti s policajcima

u policijskoj "marici"

pripremile: Zoja Sirovec i Doris Kranjčec, 4. a

Terenska nastava u Zagreb

Učenje na terenu

Učenici od 5. do 8. razreda naše škole bili su 14. studenoga na terenskoj nastavi u Zagrebu.

Posjetili su Interliber- međunarodni sajam knjiga, te mogli pronaći knjige za mlađu i stariju braću, roditelje, bake, djedove... Nakon sajma knjiga, posjetili su Muzej suvremene umjetnosti i razgledali putujuću izložbu „Anna Frank – povijest za sadašnjost“; izložba na tridesetak izložbenih panela donosi brojne detalje iz života židovske djevojčice i njezine obitelji s kraja Drugog svjetskog rata, ali i aktualizira pitanje ponovne pojave nacističke ideologije u suvremenom svijetu. Izložba je ostvarena u sklopu projekta Povijest za svijest, a organizatori su Hrvatska edukacijska i razvojna mreža za evoluciju sporazumijevanja (HERMES) i Kuća Anne Frank iz Amsterdama. Na kraju je slijedio mjuzikl „Jalta, Jalta“, koji će sigurno svi pamtili po stihovima: „Neka cijeli ovaj svijet još sja u suncu, neka naša Zemlja sva postane sretna...“

piše: Doris Mašić, 7. a

ispred Muzeja za suvremenu umjetnost

Glazbeno- scensko djelo „ Jalta, Jalta“ rodilo se prije pune 43 godine, a živo je još i dandanas. To je mjuzikl svih vremena, nastao davne 1971. godine. Libreto je napisao Milan Grgić, a redatelj je Vlado Štefančić. Autor skladbe je poznati hrvatski skladatelj Alfi Kabiljo. Praizvedba je bila 28. prosinca 1971. godine u Zagrebu. U studenom 2010. godine mjuzikl „Jalta, Jalta“ ovjenčan je dvjema prestižnim nagradama. Nagrada hrvatskog glumišta za najbolju žensku ulogu u opereti ili mjuziklu pripala je Ljiljani Čokljati, a za najbolju mušku ulogu pripala je Davoru Radiću. Do danas je mjuzikl skupio gotovo 1000 izvedaba sa stotinama tisuća gledatelja. Libreto se naslanja na povijesni susret Roosevelta, Churchilla i Staljina 1945. godine u Jalti, gdje su odlučili preokrojiti kartu svijeta. S njima su došli njihovi sobari: Rus Griša, Amerikanac Larry i Englez Stanley. Oni su smješteni u vilu Aramovski, o kojoj brine kućepaziteljica Nina Filipovna. Među-

Osvrt na mjuzikl „ Jalta, Jalta“

Neka cijeli svijet bude zelena livada

tim, sobari nemaju povjerenja jedan u drugog. Počnu se dogovarati kako bi podijelili svijet. Možda bi i uspjeli da na Antarktiku ne postoji jedno mjesto koje se zove zelena livada, i o kojem njihovi pretpostavljeni ništa ne znaju. Kućepaziteljica Nina podijelila je granu za vješanje rublja na tri dijela kako se sobari ne bi svađali. Stanley i Larry se pobune i sva trojica umalo budu izbačena iz vile, kad se sazna da Griša potajno vješa rublje preko cijele grane. Nina ih pokušava izmiriti obećavajući da će biti nježna prema svoj trojici. Međutim, otkriva se da je bila nježna samo prema Stanleyju i Larryju. Tada dolazi do otvorenog obračuna među sobarima. Mjuzikl završava kad politički lideri ponude da zelena livada ostane ničija. Zatim svi izvode pjesmu „Neka

cijeli ovaj svijet“, koja je ujedno poruka gledateljima, neka cijeli svijet bude zelena livada, neka prestanu svađe, ratovi, dijeljenja država, diskriminacija, neka svako mjesto na svijetu bude dostupno svim rasama, jezicima, pismima, kulturama i vjerama. Majstorstvu ovog glazbeno-scenskog spektakla pridonosi i odlična glumačko-pjevna postava s nezaobilaznom Sandrom Bagarić, Borisom Pavlenićem, koji je jedini od 1971. u ulozi ruskog generala, zborom, orkestrom i baletom Kazališta Ovaj mjuzikl živjet će još dugo, a songovi, ples i odlična gluma ostat će u našem sjećanju kamo ćemo uvijek moći zaviriti kako bismo se prisjetili fascinantne „Jalte“.

piše: Doris Mašić, 7. a

Anketa o terenskoj nastavi u Zagrebu

Interliber je poseban svijet mašte

Učenici od 5. do 8. razreda naše škole posjetili su Interliber-međunarodni sajam knjiga, Muzej suvremene umjetnosti te Gradsko kazalište Komedija. Donosimo neke njihove dojmove i razmišljanja.

Manuela Mašić, 5. b

U Zagrebu mi se najviše svidio mjuzikl „Jalta, Jalta“ jer je bio zabavan i poučan. Nije mi se svidjela izložba vezana uz Annu Frank u Muzeju za suvremenu umjetnost. Iskreno, razočarala sam se jer su bile samo fotografije uz popratni tekst. Za mene je Interliber poseban svijet mašte. Osobno jako volim čitati. Kad sam vidjela koliki je izbor knjiga, zainteresirala sam se i odmah krenula u razgledavanje i istraživanje. Mjuzikl „Jalta, Jalta“ bio je savršen. Nemam baš nikakvih primjedaba. Bilo je puno smiješnih situacija, glumci i glazba su bili odlični, a scenografija i kostimografija u skladu sa sadržajem mjuzikla.

Ivana Đurđek, 6. a

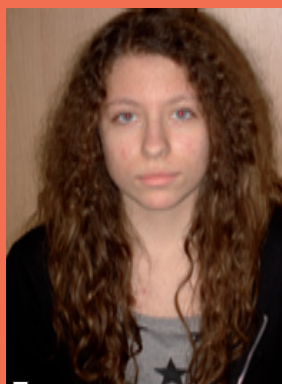
Na terenskoj nastavi najviše mi se svidjelo kada smo imali slobodno vrijeme na Trgu bana Josipa Jelačića jer smo mogli raditi što god želimo. Na Interliberu je bilo mnogo knjiga koje su se prodavale po vrlo niskim cijenama što je vrlo dobro. Nisam kupila knjigu zato što sam bila neodlučna. U mjuziklu „Jalta, Jalta“ najviše mi se svidjelo kad su se na kraju svi glumci okupili i zajedno pjevali „Neka cijeli ovaj svijet“. Svi su bili uživiljeni u svoje uloge i imali zanimljive kostime, a scena je bila uređena kao u nekoj vili. Izložba u muzeju mi se svidjela, no bila bi još bolja da je bilo više informacija i fotografija

Manuela

Ivana

Tena

Dominik

Tena Zavrtnik, 7. a

U Zagrebu mi se najviše svidjelo kad smo imali slobodno vrijeme jer sam se bavljala sa svojim prijateljima. Mislim da je sajam knjiga Interliber sam po sebi vrlo važan jer je mnogo ljudi imalo priliku odabrati knjigu te je kupiti po pristupačnoj cijeni. Ja sam namjeravala kupiti knjigu „Igre gladi“, ali sam pronašla samo talijansku verziju. Iskreno, mislila sam da će mjuzikl biti vrlo dosadan, ali sam se prevarila. Najviše su mi se svidjeli kostimi i humor. Glumci su vrlo talentirani i mnogo su se trudili. Posjet muzeju me pomalo razočarao jer nismo mogli pogledati cijeli muzej, ali nadam se da će biti prilika. Mislim da nam je izložba o Anni Frank omogućila bolji uvid u stvari koje su se događale za vrijeme holokausta te nas poučila da se to više nikada ne smije ponoviti. Sve

u svemu, to mi je bio jedan od najzabavnijih izleta.

Dominik Bistrović, 8. c

U Zagrebu mi se najviše svidio mjuzikl „Jalta, Jalta“ jer je prikazan na humorističan i zabavan način. Osobito mi se svidjela gluma, kostimi i glazba. Na izložbi o Anni Frank mogao sam naučiti ponešto o njenom kratkom životu. Uz tekst su bile još i razne fotografije koje su upotpunile cijelu izložbu. Očekivao sam mnogo više pojedinosti iz Aninog života. Interliber po mom mišljenju ima veliku važnost jer se mogu pronaći različite knjige, slikovnice, časopisi, a osobito zbog toga što možemo naučiti nešto o izdavačima.

piše: Doris Mašić, 7. a

Luko Paljetak - gost novinarske radionice

Luko Paljetak, jedan od najvećih majstora stiha, poznati pisac za djecu, virtuozni prevoditelj, dramatičar, feljtonist, antologičar, esejist te likovni kritičar, autor je pedesetak knjiga. Upoznao sam ga na Danima Ante Kovačića (Susretu Ivica Kičmanovića) u Zagrebu gdje je sudjelovao kao gost novinarske radionice.

Možete li nam ispričati neke pojedinosti o svome djetinjstvu?

Rodio sam se u sjevernom dijelu Dubrovnika, vrlo lijepog grada ograđenog visokim zidinama, i do moje se kuće trebalo dosta penjati. Djetinjstvo mi je vezano uz taj dio grada i za jednu vrlo lijepu ulicu koja se zove Stradun. To je za mene i za moje prijatelje mjesto na koje bismo se otišli igrati. Kako je Dubrovnik srednjovjekovni grad, u njemu nisu bila dostupna prava igrališta, pa je

cijeli grad bio jedno veliko igralište. Gdje god bili rođeni, svoje mjesto morate prvo dobro upoznati, a onda se njime i igrati, zaviriti u svaki kutak, svaki dan otkrivati nešto novo, neku novu uličicu, neku novu igru, nove prijatelje i tako iz dana u dan svoje mjesto pretvarati u svoju veliku kuću.

Što ste htjeli postati kao dijete i kako ste na kraju postali pisac?

U 4. sam razredu htio postati kemičar. Nabavio sam sve vrste epruveta,

Intervju s Lukom Paljetkom

Književni ušuljak

kiselina i lužina jer sam htio napraviti prskalice za Božić. U nekim sam novinama pronašao postupak kako ih napraviti, no meni nije uspjelo i sve je eksplodiralo. Tada mi je majka strogo zabranila kemiju. Za moju drvenu kuću bila je to vrlo opasna znanost. Zbog toga sam morao odustati od kemije. Tada sam samo htio završiti školovanje pa nakon toga odlučiti što ću dalje sa životom. Htio sam postati slikar i ići na Likovnu akademiju u Zagreb, ali bili smo prilično siromašni pa si to nisam mogao priuštiti. Na kraju sam završio Filozofski fakultet u Zadru jer je bilo jeftinije. Književnost se polako ušuljala u moj život. Jako sam volio čitati i pročitao sam sve što je napisala Ivana Brlić-Mažuranić, Mato Lovrak, Alexander Dumas, Zane Grey itd. U životu sam radio mnogo stvari, bio sam glumac u kazalištu i često glumio ili mačku ili miša, režirao sam predstave za djecu u kazalištu, ali oduvijek sam htio pisati. Kada pišete, sve drugo mora prestati.

Ispričajte nam neku zgodu iz svoje škole.

Ispričat ću vam kako sam u školi dobio nadimak Pajo. Tu priču znaju samo moji, nažalost, sve rjeđi i rjeđi prijatelji. Naime, imao sam tetu u Americi, a kako smo ja i moja uža obitelj veoma siromašno živjeli, bilo nam je vrlo teško nabavljati stvari. Kako su i tada padale dugotrajne i jake kiše, meni je teta iz Amerike poslala kišnu kabanicu potpuno žute boje. Navukao sam tu kabanicu na sebe jer je toga dana padala kiša, a od moje kuće do škole bilo je puno hoda jer se škola nalazila u centru

vnost se polako la u moj život

Književnici Luko Paljetak i Pajo Kanižaj s Doris, Anom i Davidom

grada. Kada sam se pojavio u školi prekriven tom kabanicom koja je bila duža od mene samog, dogodila se opća smijurija. Svi su me prozvali patak te sam tako dobio nadimak Pajo. **Koje su Vam osobe bile osobite važne u djetinjstvu?**

To je bila moja majka koja je lijepo pjevala, i moj otac koji je bio drvodjelac, stolar i parketar. U mom djetinjstvu nije bilo mnogo igračaka koje bi se uvezile iz krajeva diljem svijeta. Imali smo samo stare krpene

lutke i drvene konje, no moje omiljene igračke bili su ostatci parketa koji su meni izgledali kao današnje Lego kocke. To je bio najneobičniji materijal koji sam koristio kako bih napravio različite dvorce. Od oca sam tako naslijedio spretnost s drvenim materijalom, a od majke dobar sluh.

Osim glasovira, svirate li još neki instrument?

Da, sviram klasičnu gitaru. U školi smo imali tamburaški orkestar, pa

sam tada svirao tamburicu, a kasnije bisernicu i bugariju.

Je li Vam pisanje, gluma i sviranje pomoglo da zadržite dijete u sebi?

Mislim da jest. Ali nije važno htjeti, važno je biti. Mnogi nešto žele, ali to ne postignu. Svatko može nositi dijete u sebi, no morat će ga hraniti „onom hranom“ od koje to dijete može živjeti, a to je: znati se radovati jednostavnim malim stvarima kojima si se radovao kao dijete, npr. crvenilu lišća, padanju lišća, tome

pravi glazbeni virtuoz

što nekoga voliš, što tebe netko voli, što si vidio nešto lijepo, što znaš nešto napraviti ili zato što se nekoliko dana nije dogodilo ništa ružno.

Mislite li da je danas lakše biti dijete nego kada ste Vi to bili?

U jednom smislu je lakše jer današnja djeca mogu imati puno više stvari koje mi nismo mogli imati, no njihovo je djetinjstvo bogatije samo u materijalnom smislu. Mogu imati odjeću i obuću kakvu žele, na raspolaganju imaju televiziju, računalo, internet, Facebook itd. Mi sve to nismo imali, ali smo imali prave međusobne igre i bili smo sretni na potpuno drugačiji način nego što su to djeca danas.

Mnogo ste opisivali najljepšu Dubrovčanku Cvijetu Zuzorić. Možete li nam ispričati nešto o tome?

Cvijeta Zuzorić bila je zanimljiva mlada gospođa koja je živjela u 16. stoljeću u doba renesanse. Za nju se tvrdi kako je znala pisati pjesme i skladbe, da je bila odlična matematičarka, da je prelijepo izgledala te

da je bila najljepša ne samo u Dubrovniku nego i šire. Ni jedna njena pjesma i skladba nije sačuvana, pa mi je to bio povod da izmislim i napišem njen dnevnik. U tom sam se djelu poslužio književničkom laži, no ta je laž bila dobronamjerna. Razglasio sam da sam pronašao njen dnevnik te da ga prevodim s talijanskog na hrvatski. U prvom su mi trenutku svi povjerovali, pa čak i oni koji su vrlo obrazovani, no kasnije se ipak razaznalo da to nije tako i da je to dnevnik koji sam ja napisao. Pisao sam ga u 1. licu kao da ga piše najprije mlada djevojčica, a kasnije lijepa mlada žena.

Mislite li da će jednom elektroničke knjige potisnuti onaj lijep osjećaj dodira papira pod prstima?

Elektronička je knjiga već danas prisutna i vjerujem da će uvijek biti, zato što nudi razne prednosti koje kod klasičnih knjiga ne postoje, no vjerujem da nikada neće potisnuti klasičnu knjigu. One su nam mnogo bliže i uvijek ih možemo ponijeti. Slično su pitanje postavili mom

prijatelju, talijanskom književniku, na sajmu knjige u Puli. Odgovorio je kako računalo ili laptop ne možemo ponijeti na granu i čitati, dok knjigu možemo. Elektroničke knjige ne možete listati u svim smjerovima, ne možete između listova staviti oznaku gdje ste stali s čitanjem, ne možete na margine stranica zapisivati bilješke. To su sve prednosti koje ima klasična knjiga. To je kao da jedete prave jagode i jagode u tabletama.

Mislite li da pisci u današnje vrijeme nisu dovoljno cijenjeni?

Mislim da danas pisci više nemaju onakvu ulogu kakvu su nekad imali. Danas veću ulogu, i nažalost i na sreću, imaju novinari. Oni su ti koji donose informaciju do čitatelja, a za knjigom poseže tek probrana publika, i to kada se zasiti svakog drugog oblika informiranja. Piscu danas nisu manje cijenjeni, već su samo u drugom planu. Pogotovo pjesnici, ali oni su ti koji šire ono što nikad neće prestati na svijetu, a to je ljubav.

piše: David Košić, 7. a

Susret s književnikom Božidarom Prosenjakom

Sijač sreće

U našoj je školi 7. studenoga održan susret s književnikom Božidarom Prosenjakom, autorom preko četrdeset knjiga prevedenih na 20 svjetskih jezika. Među najpoznatijima su lektirni naslovi „Sijač sreće“ i „Divlji konj“. Dobitnik je najznačajnijih književnih nagrada „Ivana Brlić- Mažuranić“ i „Grigor Vitez“. Književnom susretu prisustvovali su učenici 2., 3. i 4. razreda naše škole i učenici 3. i 4. razreda PŠ Nedeljanec. Učenici 3. b razreda pripremili su za književnika dvije kratke scenske igre i oduševili ga.

Na početku susreta književnik je govorio o svom sretnom djetinjstvu kada mu se činilo da je i noću sjalo sunce. Naime, bio je okružen ljudima koje je volio i koji su njega voljeli, i to je bilo svjetlo koje se nikad nije ugasilo. Zatim je govorio o tome kako je kao dijete želio postati sve što god je vidio, za sve je imao želju i volju. Dar za pisanje prepoznali su već u njegovim zadaćama roditelji, profesori, ali i ostali učenici, te su mu davali poticaj i podršku. Prema njegovom mišljenju, za književnika je jako važno imati slobodu i pisati o dobrim i

lošim stvarima. Bio je iznenađen, na trenutak čak i povrijeđen, kad je saznao da je knjiga „Divlji konj“, inače namijenjena odraslima, postala osnovnoškolska lektira. Kasnije je shvatio da je to ustvari dobro, jer je knjiga dobila više izdanja, a trenutno ih je 18. Kada piše, obično se makne od svega kako bi ostao sam sa svojim idejama. Smatra kako je svaka nagrada dobra, no njemu su najbolje one koje ne dolaze u javnost. Kada je primao nagradu „Ivana Brlić- Mažuranić“, ugasila su se sva svjetla, a iza njega je stajala neka žena te mu pružila ruku.

Kada se okrenuo, vidio je svoju profesoricu engleskog iz gimnazije. To je za njega bilo veliko priznanje. U slobodno vrijeme voli čitati, šetati, družiti se s prijateljima, ići u kino i kazalište. Ima 3 djece i 5 unučadi pa s njima ponekad održava slavlja kod kuće. Ponekad ode i u Podravinu u svoj rodni kraj. Ima moto, ali on nije uvijek isti, jer smatra kako čovjek u važna vremena mijenja svoj moto. Na kraju književnog susreta, poručio je našim učenicima: „Igrajte se, učite, ali nemojte istovremeno!“

Piše: Paula Matole, 7. a

Naši novinari s poznatim književnikom

Intervju s učenicom Lovrom Špiranecom

New York nika

Lovro Špiranec, učenik 4. razreda naše škole, posjetio je Big Apple, odnosno New York, prekooceanski najpoznatiji američki grad koji nikad ne zaklopi oči, koji je uvijek budan i veselo, u kojemu se nalazi toliko znamenitosti koliko u cijeloj Hrvatskoj, pa čak i više. U nastavku pročitajte što je sve naš Lovro posjetio, što ga je najviše fasciniralo i zašto bi se rado ponovno vratio.

Kako to da si posjetio New York, grad o kojem mnogi samo sanjaju?

Tamo imamo rodbinu te sam ih želio posjetiti.

Kakvo je iskustvo letjeti avionom tako daleko? Je li te bilo strah?

Ne, nije me bilo strah, u avionu sam gledao filmove kako bi mi vrijeme brže prošlo.

Što si sve vidio u New York-u?

Vidio sam Kip slobode, bio sam u di-

jelu grada koji se zove Manhattan, zatim na vrhu Empire state buildinga, u Central Parku; fotografirao sam se kraj njihovog simbola-bika koji označava moć, novac..., zatim kraj kipa Georga Washingtona, na Times Square-u, Broad-wayu i u Rockefeller Centru.

Kako si se osjećao kada si zakoračio na vrh Empire state buildinga?

Bio sam uzbuđen, lijep je prizor i vidio sam gotovo cijeli Manhattan.

Posjetio si i Kip slobode. Je li zaista toliko fascinantan u stvarnosti?

Da, jako je velik, bio sam čak unutra, došao sam do postolja, ali do krune nismo mogli doći jer se to mora rezervirati dva mjeseca ranije.

Jesi li posjetio njihovu školu?

Vidio sam je izvana, ali sam saznao da je u njihovoj školi sve besplatno (knjige, doručak, ručak); učenici ostavljaju knjige u ormarićima, na njihovoj školskoj internetskoj stranici mogu rješavati zadatke za vježbu, ne nose uniforme, u školu idu sa šest godina i svake im se godine mijenjaju učitelji i razrednici.

Jesi li šecući ulicama New York-a na tren pomislio da si neki glumac ili neka poznata osoba?

Ne, nisam, ali osjećao sam se uzbuđeno, sve mi je bilo zanimljivo i u New Yorku ti ne može biti dosadno.

Kakvi sve ljudi žive u New York-u?

Ima bijelaca, crnaca, Kineza, Francuza, zapravo ljudi svih nacionalnosti i boja. Djeci u školi je normalno da crnac sjedi s bijelcem, Amerikanac s Kinezom, nije prisutna diskriminacija, omalovažavanje ljudi drugih rasa, vjera i pisama.

Jesi li primijetio razliku između siromaha i bogataša? Kolika je ona?

Imao sam prilike vidjeti jednu beskućnicu, nosila je japanke, vukla torbe i kažu da stalno mijenja bro-dove na kojima se skloni kako bi imala hranu i kako ne bi spavala na ulici, no na ulici nema prosjaka i razlika nije tolika kao na primjer u Hrvatskoj. Tamo je standard života puno bolji, ljudi od jedne plaće mogu živjeti lijepo i kvalitetno, manje opterećeni modom, izgledom, šminkom, sve je puno jednostavnije i ljepše....

Grada ne spava

Možeš li usporediti naš Varaždin i New York?

New York je puno veći, ima oko 8 milijuna stanovnika, dok Varaždin ima 46 tisuća, ima puno više znamenitosti, velike su gužve, sve je glamurnije, zgrade su fascinantne...

Bi li se ponovno vratio u New York?

Da, vratio bih se još mnogo puta, jako me se dojmio taj grad.

Što ti je ostalo u najljepšem sjećanju?

Najviše me se dojmilo kada sam posjetio Kip slobode jer se u njemu nalazi muzej u kojem su fotografije koje prikazuju kako je izgledalo kada se Kip gradió; zatim me se dojmilo kada sam bio na Empire state buildingu jer sam vidio cijelu Manhattan i tek tada shvatio kakva je to zgrada; probao sam sushi, to mi je bila velika želja, a sviđa mi se i što New York nikada ne spava.

Ima li nešto što ti se ipak nije sviđelo?

Ne, u tom gradu ne postoji nešto što ti se ne bi moglo sviđeti.

piše: Doris Mašić, 7. a

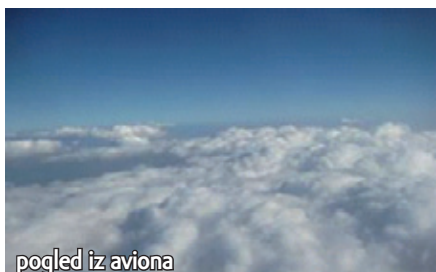
Moje putovanje u Istanbul

Na lijepom pla

Tri tjedna prije velikih, ali i krvavih nereda koji su ljetos izbili u Turskoj, bez puno razmišljanja prihvatili smo što želimo vidjeti, ali upravo u tome i jest sva ljepota putovanja. Naše je putovanje započelo kišno

Polijetanje- najgori dio putovanja avionom

Automobilom smo stigli do aerodroma u Zagrebu te pričekali avion za Istanbul. Karte smo rezervirali internetskom rezervacijom daleko ranije. Najgori dio putovanja avionom je polijetanje, tad se pokušavam zamisliti na nekom drugom mjestu. Ali i to je prošlo, a ja sam u daljnjem putovanju zaista uživala. Pogled iz aviona je fascinantan!

pogled iz aviona

Vrijeme u avionu je veoma brzo prolazilo, a ja sam postajala sve gladnija. No, tad me mama umirila kako ćemo dobiti i obrok. Mogli smo birati između voćnog i mesnog obroka. Ja sam odabrala voćni.

Bospor kao na dlanu

Kada smo sletjeli, dočekalo nas je tisuće svjetala, fascinantan pogled, uzbuđenje, a s minareta se čula molitva. Dolazimo pred hotel na Sultanahmetu, središtu Istanbula, u staroj jezgri.....

unutrašnjost Aja Sofije

pogled na Djevičanski otok s azijske strane

S terase našeg malog hotela, uz doručak koji su nam poslužili s puno ljubavi, gledam na Plavu džamiju s lijeve, a na Aja Sofiju s desne strane. Bospor mi je kao na dlanu.

Dobrodošlica

Nakon doručka, krećemo u obilazak. U ulici gdje se nalazi naš hotel, stoje trgovci tepisima, pozdravljaju me i pozivaju na čaj; žena na tkalačkom stroju ljubazno mi objašnjava kako se tka tepih od svile. Potrebne su čak dvije godine rada za jedan svileni tepih srednje veličine. Žena strpljivo umeće nit po nit svile. Zahvaljujem joj i nastavljam dalje.

Ljudi na cesti te užurbani prolaznici zaustavljaju me i pitaju odakle sam, svi su ljubazni, nasmiješeni, žele mi dobrodošlicu. Ulični prodavači prodaju komade očišćene lubenice za osvježanje, orašaste plodove nevidenih vrsta, na svakom koraku nude iscijeđeni

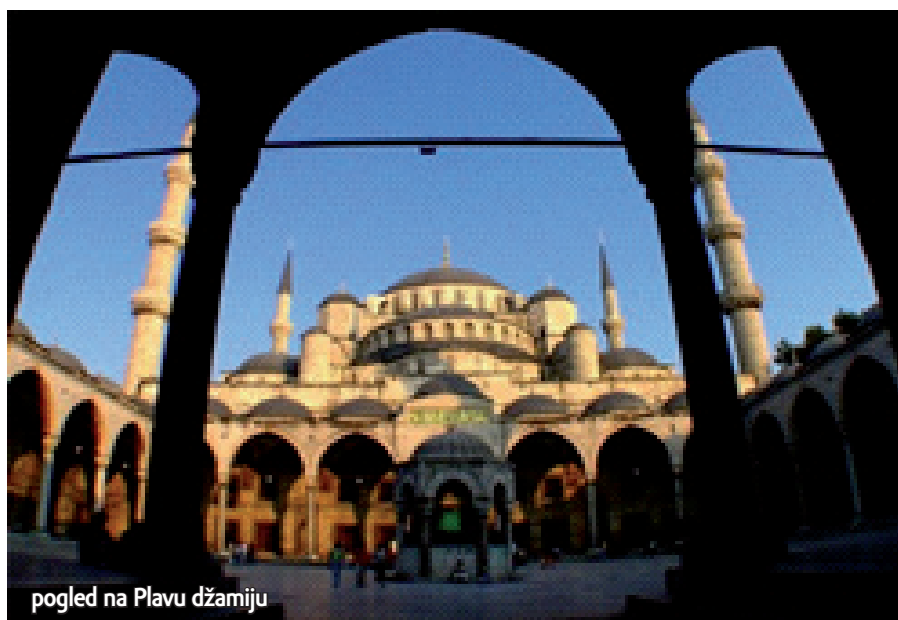
sok svježe naranče te voćne pripravke od svježeg voća.

Plava džamija

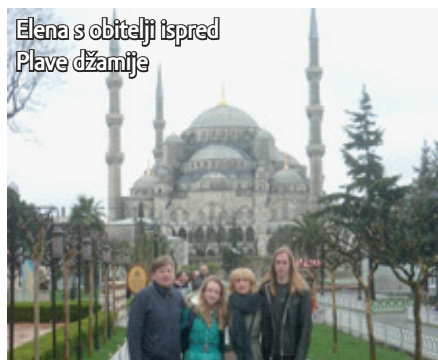
Dolazimo pred Plavu džamiju. Toliko smo puta već čuli o njoj, a sada smo tu...ispred nje. Prekrasna građevina od kamena sa 6 minareta. Ulazimo u džamiju bose, s maramama na glavi. Impozantna građevina pravog imena Sultanahmetova džamija. To je jedinstvena i najpoznatija džamija u Turskoj. Ispred nje je velika fontana, također nazvana po Sultanahmetu. Sjeli smo na klupu kako bismo uživali u pogledu na tu prekrasnu džamiju i fontanu, kapi nam nježno miluju lice sitnim kapljicama; do nas sjede ljudi iz cijelog svijeta, mali Turci trčkaraju okolo, tu je i pokoja djevojčica tradicionalno obučena s maramom na glavi, s majkom kojoj vidimo samo prekrasne crne oči.

avom Bosporu

prihvatila sam otputovati u Istanbul sa svojom obitelji. Nismo imali sasvim jasnu sliku kamo idemo i slavnog jutra, no ni to nam nije moglo pokvariti dan.

pogled na Plavu džamiju

Elena s obitelji ispred Plave džamije

Grand Bazar

Nastavljamo dalje, ulazimo u trgovine, privlače nas ljubazni trgovci i šarenilo ponuđenog. Ni jednu stvar nismo kupili, a da se nismo cjenkali. Središte kupovine svakoga tko dođe u Istanbul je Grand

Mnogobrojni začini izazivaju kašalj ali i znatiželju

Bazar, s više od stotinu poprečnih i uzdužnih tunela. U njemu su me očarali mnogobrojni mirisi začina, rahat lokuma, ali i mirisi odjeće.

Topkapi palača

Idući dan krenuli smo u obilazak Topkapi palače u kojoj je smješten harem i mnogobrojne prostorije namijenjene Sulejmanovoj udobnosti. U vrijeme Sulejmana Veličanstvenog, palača je bila mjesto održavanje mnogih povijesnih državnih događaja i kraljevskih zabava, a danas je muzej koji ima veliku i vrijednu kolekciju spomenika i umjetnina (poput ogrtača i mača proroka Muhameda, Hrvojevog misala itd.), ali i jedno od glavnih turističkih atrakcija Istanbula. Red za palaču bio je dugačak vjerojatno 500 metara, no naše su ulaznice, srećom, bile već unaprijed rezervirane. Palača me toliko oduševila, da sam sama sebi obećala da ću se sigurno vratiti.

Pogled na Sulejmanovo mjesto za razmišljanje

piše: Elena Ozmec 8.a

Intervju s Marinom Vučićem, ravnateljem Centra za odgoj i obrazovanje Tomislav Špoljara

Mali je Ivica dobio priliku postati velik

Našu je školu sredinom travnja posjetio Marin Vučić, defektolog i ravnatelj Centra za odgoj i obrazovanje Tomislav Špoljar Varaždin, koji je sa svojim suradnicima održao predavanje za učitelje. Tema predavanja bila su djeca s posebnim potrebama. S obzirom da je naš gost napisao i objavio knjigu „Priča“, novinari nisu gubili vrijeme.

novinarska ekipa s Marinom Vučićem

Kako je biti ravnatelj škole u kojoj se školuju djeca s posebnim potrebama?

Meni je to prekrasno. Već sam sa 16 godina odlučio što ću biti, pa mi to ne predstavlja nikakav problem. Isto tako to ne predstavlja problem nijednom djelatniku Centra. Mislim da je meni čak lakše nego učiteljima u srednjoj školi.

Koje srednje škole upisuju učenici Centra?

Uglavnom upisuju strukovne škole, no upisuju i gospodarske, strojarske srednje škole itd.

Što je drugačije i zanimljivije u Vašoj školi?

Skupine su male, postoje slučajevi u kojima je u skupini samo jedan učenik zajedno s profesorom, a skupinu čini maksimalno devet učenika.

Jeste li kao dijete ikada razmišljali da ćete jednog dana napisati knjigu?

Ne, nikada nisam očekivao da ću napisati knjigu. Bio sam vrlo nestašno dijete koje je često znalo završiti na hitnoj, pa zbog toga nitko nije očekivao da ću nešto napisati.

Što vam je bio poticaj da napišete „Priču“?

Zapravo je moja ideja bila da napišem neku kratku priču, ali kako sam pisao, priča je počela rasti i sazrijevati pa sam tako došao do nekih stotinjak stranica.

Koliko vam je trebalo da napišete „Priču“?

Trebale su mi četiri godine, s time da je bilo razdoblja u kojima sam pisao intenzivno, a bilo je i razdoblja u kojima nisam ništa napisao godinu.

Kako ste došli na ideju da glavni lik nazovete Mali Ivica, imali to veze s Malim Ivicom iz viceva?

Da, ima veze s likom iz viceva. Do sad je postojao Mali Ivica koji se jav-

lja u nekoliko rečenica nekog kratkog vica, no sada je dobio priliku biti lik u nekom opširnijem i većem djelu.

Kako ste došli na ideju da se knjiga zove „Priča“?

Za vrijeme pisanja je bilo prijedloga da se knjiga nazove drugačije, no odmah na početku pisanja htio sam da se zove „Priča“. Kad neko dijete ide na spavanje, često želi da mu ispričate priču. Nijedno dijete neće reći da želi da mu ispričate bajku. Na temelju toga sam knjigu odlučio nazvati „Priča“.

Radite li na nečem novom?

Da, nova „Priča“ je započeta, no sigurno joj treba bar dvije godine da zaživi u potpunosti. Nadam se da neće trebati više, da nam Mali Ivica ne ostari.

piše: David Košić, 7. a

Intervju s Jadrankom Čunčić Bandov

Moja djeca su mi inspiracija

Književnica i lutkarica Jadranka Čunčić Bandov posjetila je učenike od 1. do 4. razreda naše škole, a na susretu su sudjelovala i djeca iz vidovečkog vrtića. Čitala je ulomke iz svojih djela, a donijela je i lutke te razveselila naše mališane, koji su i sami glumili i odlično improvizirali.

U čemu nalazite inspiraciju za svoja djela?

Na razne načine i svugdje, npr. u druženjima s djecom po cijeloj Hrvatskoj. Moja djeca su mi inspiracija, zatim ilustracije u raznim dječjim časopisima ili lutka koju napravim.

Kada ste se počeli baviti pisanjem za djecu?

Još u srednjoj školi (a pohađala sam za odgajateljicu) imali smo predmet lutkarstvo, pa sam počela za njih spontano i pisati.

Koja Vaša slikovnica vam je omiljena?

Slikovnica lju ju zato jer je autorsko djelo u kojem se nalaze fotografije mojih lutaka i igrokazi.

Koji Vam je bio omiljeni predmet u školi?

Definitivno nije bila Matematika! Uglavnom Povijest, Hrvatski jezik i ti društveni predmeti.

Koja Vam je omiljena knjiga?

Mali princ.

Kako uspijevate zainteresirati djecu?

Svojim glasom, pedagoškom osno- vom, tekstom, lutkama, humorom...

Jeste li u djetinjstvu voljeli čitati i pisati?

Voljela sam koliko god sam mogla. Knjižnica nam nije bila preko puta, ali zato mi je bilo super što sam imala sestričnu u Velikoj Gorici kojoj je knjižnica bila blizu, pa smo preko ljeta posuđivale knjige.

Kakvo je bilo Vaše djetinjstvo?

Ono je bilo lijepo razdoblje bez tragedija i trauma.

Koliko ste igrokaza napisali?

Oko 300, ne znam točan broj!

Književnica i lutkarica J. Čunčić Bandov u našoj školi

Kako dajete imena likovima?

Treba za to inspiracije, razmišljanja, nije baš da padne s neba.

Je li teško napisati igrokaz?

Nije sasvim lako! Ja prvo napišem šire pa onda skraćujem, sažimam, na kraju smislim nekakav humor. Svi misle da je jednostavno.

Sami izrađujete lutke?

Da, sama izrađujem lutke već 15 godina. Sama pišem, glumim, izrađujem lutke. Reklo bi se da sam kao women show'!

Imate li kućnog ljubimca?

Da, mačka Didija i psa koji se zove Bobo.

Kako Vam se svidjelo u našoj školi?

Prekrasno, jako su me oduševila djeca iz vrtića. Ja sam u vašoj školi bila već četiri puta i uvijek je bilo prekrasno.

KRATKI INFO:

Nadimak: Jaca

Najboja: narančasta

Najhrana: štrudla od jabuka

Najpiće: čaj

Najfilm: Kišni čovjek

Najživotinja: mačka

Najpisac za djecu: Grigor Vitez, Luko Paljetak

Najvrsta glazbe: zabavna glazba, rock...

Najvoće: breskva

Broj izrađenih lutaka: oko 80

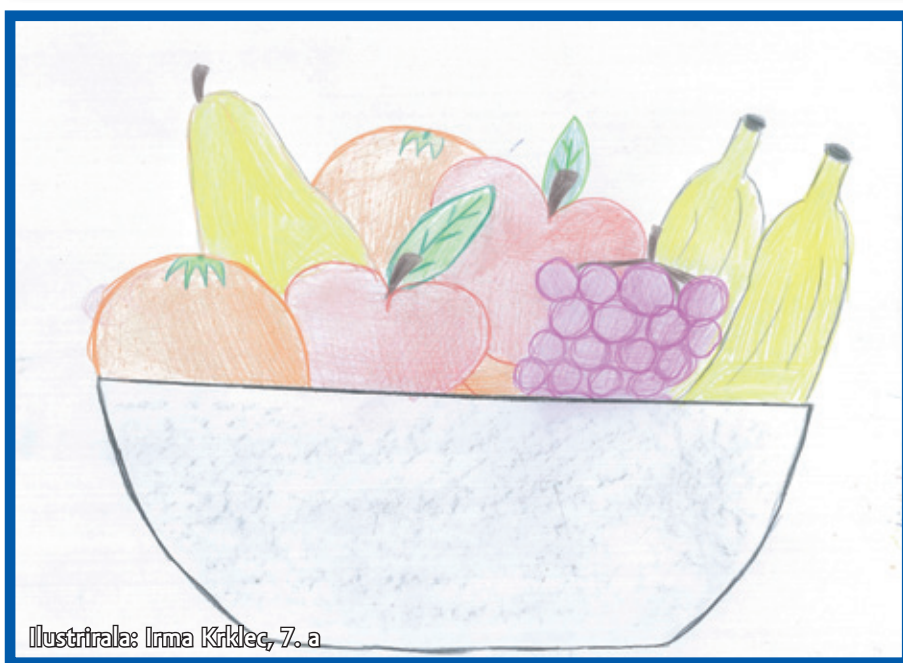
Posjećene države: Švedska, Norveška, Švicarska, Italija, Njemačka, Francuska, Slovačka, Kanada...

pišu: David Košić i Paula Matole, 7. a

Projekt globalne Nestle inicijative

Vrtim zdravi film

Naša se škola uključila u projekt "Vrtim zdravi film" koji je dio globalne Nestle inicijative pod nazivom Nestlé Healthy Kids Global Programme. U projekt će biti uključeni učenici sedmih razreda.

Ilustrirala: Irma Kriklec, 7. a

Projekt je odobren od strane Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, Ministarstva zdravlja te Agencije za odgoj i obrazovanje. Cilj projekta je educirati učenike sedmih razreda o važnosti pravilne prehrane, važnosti bavljenja tjelesnom aktivnošću te poticanje okoline (roditelja, učenika i učitelja) da bude spremna na prihvaćanje i podržavanje promjena prehrambenih navika. U ovoj sezoni, 2013./2014., u projekt su uključene 43 škole, odnosno 2600 djece. Edukativni materijali kreirani su od strane stručnjaka nutricionizma te su usklađeni s preporukama Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo. Projekt provodi Hrvatski školski športski savez, a u našoj školi

provest će ga učiteljica tjelesne i zdravstvene kulture Verica Ozmec, koja je i sama prošla kroz edukativnu radionicu na Stručnom skupu Agencije za odgoj i obrazovanje, sredinom listopada u Zagrebu. Održat će četiri predavanja u svim odjelima 7. razreda (predavanja će održati svakom razrednom odjelu posebno na satu razrednika). Edukativni dio temelji se na posebno kreiranoj brošuri oblikovanoj u četiri modula: 1. osnovne postavke pravilne prehrane; 2. planiranje prehrane; 3. moje tijelo i hrana; 4. kako poboljšati prehrambene navike. Aktivacija učenika postiže se na nekoliko načina. Jedan od načina je aktivno sudjelovanje u edukativnoj igri, dok je drugi mogućnost

natjecanja u jednoj od kategorija: najbolja škola u izradi videouratka, najbolja škola u znanju te najbolja škola u sportu. Evaluacija se provodi prije edukacije učenika i nakon edukacije. Na prvom satu, prije početka prvog predavanja, provodi se Anketni upitnik 1. Na zadnjem edukativnom predavanju, po završetku predavanja, provodi se Anketni upitnik 2. Rezultati anketa bit će javno objavljeni. «Vrtim

zdravi film» bit će medijski popraćen. U sklopu projekta provodit će se natjecanje među školama u kategorijama – znanje, sport, videouradak. Škole koje budu najbolje u navedenim kategorijama, osvajaju nagrade u visini od 2000 kn (prijenosno računalo, sportsku opremu, videoopremu). Na taj način naše poruke dopiru do učenika u fazi u kojoj formiraju svoje stavove i ponašanja te im pomažemo da usvoje zdrave navike koje će biti dio njihovih života i u kasnijem dobu.

piše: Verica Ozmec, učiteljica TZK
i nositeljica projekta

Zdravstveni odgoj

Voćna salata za pet

Učenici 5. b razreda razgovarali su na satu razrednika o važnosti zdrave prehrane. Najprije su iznosili osobna iskustva o prednostima konzumiranja voća i povrća pred grickalicama, a zatim su ispunjavali radne listiće o broju obroka i međuobroka.

Volimo jesti voće u voćnoj salati

Velik broj učenika nema prvi jutarnji obrok (zajuttrak) prije nastave, već prvi put jedu u školi u 10.30 sati. Tu naviku potrebno je mijenjati jer je zajuttrak veoma važan za zdrav razvoj djece i mladih. Učenici u svojoj prehrani svakako trebaju imati tri obroka i dva međuobroka (prijepodnevna i popodnevna užina). Veoma je važno konzumirati svježe/sezonsko voće i povrće za međuobrok zbog mnoštva vitamina, minerala i drugih hranjivih tvari, npr. vlakna u voću. Učenici su sa svojom razrednicom razgovarali i o primjerima pravilnog izbora namir-

nica za prvi jutarnji obrok: kruh ili pecivo iz cjelovitih žitarica i čaša toplog djelomično obranog mlijeka ili biljnog čaja po mogućnosti nezaslađenog ili zaslađenog s malo meda; žitne pahuljice, mūsli s mlijekom ili jogurtom; ječmena i zobena kaša (zobene pahuljice) s mlijekom ili jogurtom. Učenici su dobili zadatak donijeti razno sezonsko voće, te su na idućem satu razrednika napravili odličnu voćnu salatu za prste polizati. Na taj su način voće konzumirali i učenici koji baš i ne vole voće. Za vas donosimo i recept. Probajte, nije teško!

Recept za voćnu salatu

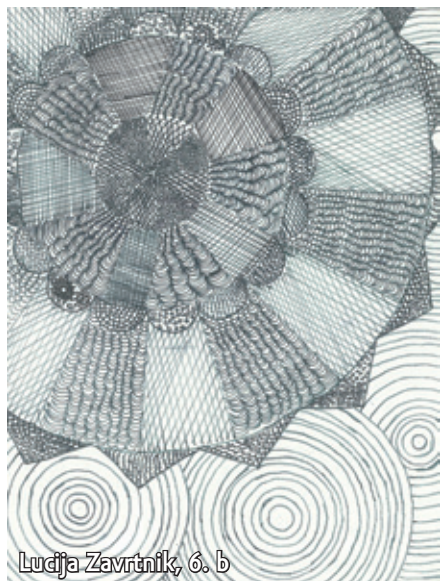
Možete kombinirati voće ovisno o sezoni, sklonostima i okusima, ali nikako nemojte zapostaviti ni – boje. I one otvaraju tek!

Voće očistite te narežite na manje dijelove. Stavite u zdjelu, pospite vanilin šećerom, a možete dodati i žlicu meda. Prelijte voćnim sirupom ili sokom jedne ocijeđene naranče. Pokrivenu zdjelu oastavite u hladnjaku najmanje sat vremena. Na kraju ukasite tučenim slatkim vrhnjem ili šlagom.

Dobar tek!

piše: Manuela Mašić, 5. b

Lucija Zavrtnik, 6. b

Moj Bog

U vedrini plavog neba, u užarenom suncu koje sja, u mlatu valova i u cvijeću koje raste – postoji Netko. On je tračak koji daje život, izvor vode koja daje kap, slika lica koja daje ljepotu, toplina jedne iskre i hladnoća pahulje... On moj put obilježava tragovima svojih koraka pokazujući smjer. Lagano koračam naprijed.

Ponekad zastajem jer puta ne vidim, a smjera nema, tragovi utisnutih koraka nestaju. Gubim se. Jedan dodir čvrste ruke tjera maglu s mojih očiju. Sve je jasnije. Netko je sa mnom i ja nisam sama. Svjetlost otvara put i zaranja u gusto grmlje. Iskrica postojano titra. Što god tražila umom i spoznala dokazima, a onda sve porekla, jedno ostaje – On. U zvijezdama prepoznajem sjaj koliko god one daleke i male bile, u dubokom oceanu mogu ugledati biće, a osamljena planina nikad nije sama ako je obgrljena oblacima i maglom. Sreću i tugu nikad ne bih upoznala progutana u samoći jer za sve je potreban još Netko. I Zemlja u svemiru nije sama, i čovjek nije sam, a ljubav i vjera ne nastaju ni na čemu. Za sve je potreban početak koji se svodi na potpuni kraj – kraj koji postoji u potpunosti jer zapravo ne završava...

Za većinu stvari postoje crte oživljavanja u stvarnosti, no druge sakriveno blizu nas možemo shvatiti samo srcem.

Helena Brezovec, 8. b
Županijski Lidrano 2014.

Mali Isus

Isus na slami,
Mama kraj njega kleči,
A Josip sa štapom
Se ih gleda.
Zvezdice svijete,
mama pupijeva,
a Isusek spi...

Marija Martinčević, 6. b

Lucija Zavrtnik, 6. b

Lana Tomiša, 2. a

Blagdanska čestitka

Dragi prijatelju, nadam se da će ti dani

Biti sretni i da će ti biti bolji nego lani.

Čestitam ti što si dobio petice u školi, Ali ipak pazi da te glava od znanja ne zaboli.

Ne znam hoće li ti ova čestitka biti dobra,

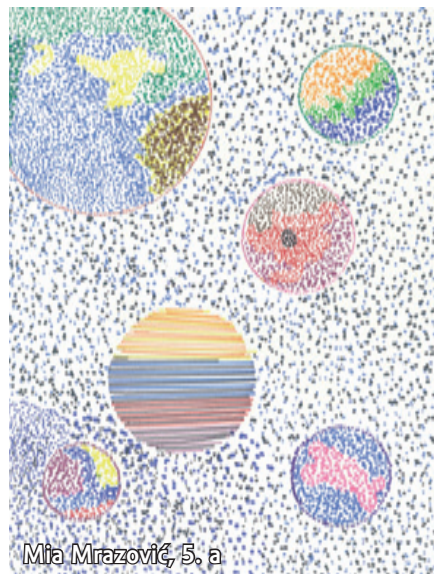
Ali znam da će voda uvijek biti dobra.

Ne znam hoće li ti biti dobar posao za ministra,

Ali znam da je najveći hrvatski poluotok Istra.

Voli te

David Ister, 3. c

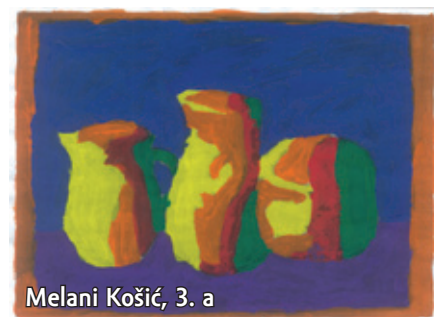

Mia Mrazović, 5. a

Božić u našem domu

Božić je pokucao i na naša vrata. Dok mama peče kolače, tata u dućanu jelku kupuje. Baka peče puricu, a djed trgovine obilazi i već ga dugo nema. Sestra se jako voli šminkati pa sam zamolila mamu da mi da nešto novaca da joj kupim šminku. Zadržala sam se u kupovini. Nije me bilo oko dva sata. Mama je već bila jako zabrinuta za mene. I baka se brinula za djeda, pa joj je malo zagorjela purica, no na svu sreću bila je jestiva. Sad su se već i mama i tata počeli brinuti za djeda. Tata je čak predložio da ga ide tražiti, no u taj čas vratio se djed i čudio našoj brizi. Sestra i ja smo bile vesele što smo dobile poklone od djeda Ivana, a najviše sam bila sretna što se sve dobro završilo.

Elena Kocijan, 4. a

Melani Košić, 3. a

Moj djed

Moj djed Vlado, kojega zapravo svi zovu Dado, ima onu čudnu bolest nazvanu po jednom čovjeku s njemačkim prezimenom. Liječnici još nisu dokazali od čega se dobije, a kad pitam tatu, on kaže da je to obična staračka promjena.

Svu brigu oko djeda vodi baka. Fizički, on je jako dobro i sve može raditi, ali moram priznati da mi se njegovo ponašanje često učini vrlo čudnim. Izmišlja brojne priče, ali ne bilo kakve, nego zanimljive i uvjerljive, kao da se događaju u stvarnosti. Osim priča izmišlja i imena ljudi. Kad sam nedavno bila kod njih, rekao je baki da ju je trebala neka gospođa Plonzi koja se njihovom ulicom vozila na biciklu i rekla da će ih poslije posjetiti. Baka nekad poludi od takvih priča i kaže da ih više ne može slušati.

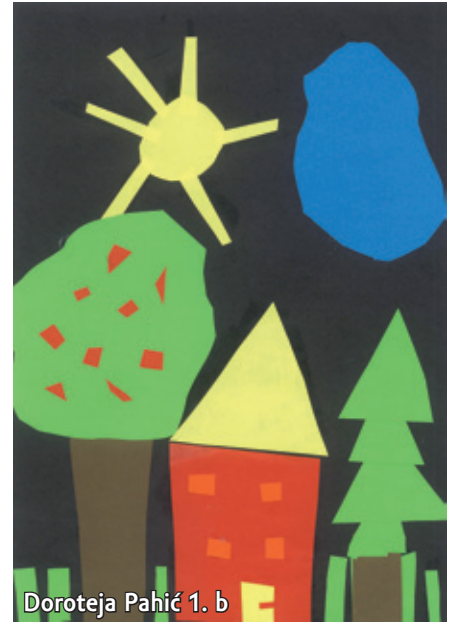
Kad se moj djed ujutro probudi, vuče noge do kuhinje, sjedne za stol i baki viče: „Papiti, papiti!“ Ona ga posluži, a on sjedi kao kralj i jede njezine slastice. Poslije doručka odlazi u svoju sobu u kojoj lijepi kolaž po bijelim papirima. Kaže da se bavi apstraktnom umjetnošću. Istražila sam da je to umjetnost u kojoj djed

na slici nešto vidi, a mi ostali ne. Svi su zidovi sobe prekriveni takvim djedovim slikama. Jednom je na zid objesio prepolovljenu vješalicu za odjeću. Isprva mi je bilo smiješno, a kad mi je rekao što je zapravo obična vješalica postala, prestala sam se smijati. Čudila sam se samoj sebi i tome kako prije nisam shvatila: vješalica je na djedovu zidu postala križ! Ove djedove sklonosti pripisujem činjenici da je djed cijelog života bio učitelj likovnog. Osim toga, bio je i maratonac. Govorio je da nije jako brz, ali da može trčati na duge staze.

Njegovo rezervno utočište je klijet u vinogradu gdje drži brojne medalje i ostatak slika. Mnoge je dane dedek proveo u tom vinogradu.

Kad danas gledam tog visokog i tankog čovjeka čija sijeda kosa s par crnih vlasi stoji na mudroj glavi, jasno mi je zašto u toj kući u Varaždinskoj ulici nikad nije dosadno. I sve je na svojem mjestu jer kad djed stvari stavlja na svoje mjesto, uvijek ponovi ove riječi: „Takoc, makoc, poprdakoc!“

Jana Ramušćak, 6. b
županijski Lidrano 2014.

Doroteja Pahić 1. b

Najbolje prijateljice

Djevojčica Klara obožava ptice. U njejoj sobi ne postoji ni jedan kutak na koji nije zalijepila crtež ptice. Klara sanja ptice, razgovara s crtežima, pjeva ptičje pjesmice. Najveća želja joj je razgovarati i družiti se s pravim pticama koje lete beskrajnim nebom. Klara je svjesna da se ta njezina želja ne može ostvariti.

Na krovu gospodina Stanka živi ptica Lori. Ona cijele dane provodi sama u svom gnijezdu, te želi prijatelje koji će je razumjeti. Već je bila pored mnogo ljudi, no svi su samo mahnuli rukom i otjerali je.

Došla je zima. Sve ptičice su se već odavna sklonile na sigurno, samo Lori nije uspjela pronaći sklonište. Ostala bi ona na onom krovu, no gospodin Stanko joj je srušio gnijezdo i otjerao je. Letjela je bespomoćno uokolo. Nije ništa pronašla. Sad joj je jedino preostalo pokucati na jedan prozor i tražiti pomoć.

Došla je zima i Klara je odlučila skinuti sa zida sve svoje crteže. Već je počela, no u taj čas začuje neko klucanje po prozoru. Klara stane i priđe prozoru. Kad je ugledala ptičicu, otvorila je prozor i nježno je uzela u svoje ruke. Najprije su se Klara i Lori upoznale, a nakon toga su postale najbolje prijateljice.

Zoja Sirovec, 4. a

Moja obitelj

Ja imam veliku obitelj. U kući nas je desetero. Ako počnem od najstarijeg, onda je to djed. Imamo i baku koja je mlađa od njega. Zatim su tata i mama. Nas djece ima šestero. Ja sam najmlađa, a jedina sestra koju imamo je najstarija. Ona je učiteljica i radi s đacima kao što sam ja. Zato i ima strpljenja sa mnom. Ako je zamolim za pomoć, rado mi pomaže. U slobodno vrijeme se igram s braćom koja još uvijek idu u školu. Kod nas nikad nije dosadno i mislim da je sreća imati veliku obitelj.

Dina Pomper, 6. a

Anđelko Priher, 3. c

Jesen u školskom parku

Jesen je ušla u naš školski park. Šareno lišće šušti pod mojim nogama. Kroz gole grane probijaju se sunčeve zrake. Panjevi već snivaju slatke snove. Lagani povjetarac nosi moju svilenu kosu. Do mojih ušiju dopire cvrkut ptica koje su ostale. Paukova mreža spustila je svoje niti na zemlju. U daljini se čuje pucketanje grančica. U nosnice mi ulazi miris vlažne trave i lišća. Pokraj mene prošao je kukac. Tamni oblaci počeli su se skupljati na nebu. Odnekud je doletjela već jako umorna bubamara. Sjela mi je na dlan, a onda odletjela u potrazi za toplinom. Jesen je zaista čudesna.

Lucija Smiljan, 4. a

Petar Zavrtnik, 3. a

Veter je ponorel

Tak je zapuhao,
ka je vrata i obloke
otprl.
Napravil je
velki propuh
i pravi pekel...
Čučiki su se zmrženi
k mami stisli,
pejs se v
svoju drvenu
kujsnicu zavlekel.
Babice stare
prik ceste
su se spominale:
„Listje je već požoutilo,
veter je ponorel
i zi severa zapuhao,
zima je postalo...“
„Čuj, sousida,
pogledni malo!
Zgledi da nam je
listje z vetrom opalo
i Jesen dotiralo!“

Manuela Mašić, 5. b
županijski Lidrano 2014.

TEŽAK PUT DO KRUHA

Kruh je svim ljudima vrlo bitan, ali prvo treba doći do njega. Sve počinje na oranici. Najprije poljoprivrednici siju žito. Tada treba čekati da žito naraste i dozrije. Kada je žito zrelo, treba ga požeti. Zrelo žito odvozi se u mlin i melje u brašno, koje odlazi u trgovine i pekarnice. Oni ljudi koji kod kuće peku kruh, kupuju brašno u

trgovinama. Pekarnice pak u rano jutro mirišu po svježe ispečenom kruhu i pecivu. Ljudi dolaze i kupuju još topli i mirisni kruh. Nadam se da svi ljudi cijene kruh jer se do njega dolazi vrlo teško i uz puno muke. Topli kruh u domove donosi toplinu i radost, ali i muku ljudskih ruku.

Niko Mihalinec, 4. b

Maša Županić, 1. b

Helena Huček, 2. a

KRUH

Kruh se mijesi toplim i mekim rukama.
Okolo sebe širi miris privlačan za svakoga.
Kruh vole veliki i mali, a i mnoge životinje.
On paše gotovo svakom jelu i obavezno u košarici na stolu stoji.
Kruh je po prirodi veseo jer ga svi vole.
Zato, jedite ga svakog dana da ne postane žalostan.

Adrian Mašić, 3. b

Jesenska minijatura

Lišće postaje smeđe i pada s grana
Koje ostaju gole.
Na panju je smrdljivi martin.
Traži sklonište.
Pronašao ga je u krošnji vrbe.

Kaja Županić, 1. b

More

U tišini žala
More mreška se
I odnosi moje boli.
Gledajući njega,
Više se ne bojim.
Volim ga,
Tu ne dvojim.

Elena Ozmec, 8. a

Renato Rog, 5. b

Vidovec spi

Moj Vidovec mefko spi
Pod glavicama zelenim...
Dečec vetrik popeva mu uspa-
vanku,
A sunčeko ga budi...
Vidovec je moj rodni kraj,
Tu su moji dedi žito želi...
Babice su najbolši kruik
V krušnoj peči pekle...
Ljudi,
Bojte stiha,
VIDOVEC SPI!

Marta Pozder, 7. b ("Draga
domaća rieč", Ivanec 2013.)

Pesma o vratima

Liepa, črviva, žiliezna, drvena,
Teška, škripava ...
Liepo je vrata otpirati...
Morti zmaji tam letiju,
Morti medvedi hodiju,
Morti patuljki skačeju,
Morti dobri ljudi živiju...
Morti...

Paula Matole, 7. a

(1. nagrada stručnog ocjenjivačkog
suda u Zelini- „Mali Domjanić“ 2013.;
„Draga domaća rieč“, Ivanec 2013.)

Dominik Novak, 2. a

Djevojčica na putu

Hlapić i Gita putovali su zajed-
no i razgovarali.
Gita je bila tužna jer joj je net-
ko ukrao škatulju u kojoj su bile
njene naušnice.
Hlapić je rekao Giti da su mu
jutros nestale čizmice.
Razgovarajući o izgubljenim
stvarima, stigli su do sela.

Marta Canjuga, 2.a

Biseri iz školskih klupa

Učenik: Mogu popiti vode?

Učiteljica: Ne

Učenik: Dehidrirat ću.

Učiteljica: Super, barem će biti mir.

Učiteljica: Manje brbljati, više pričati!

Učiteljica: Ima li nešto u ovoj kapi vode?

Učenik: Ima vode.

Učiteljica: Što je suprotno od žena?

Učenik: Supruga.

Učitelj: U kojem stanju ljeti voliš vodu?

Učenik: U hladnom.

zvuk balona

Učitelj: Čujemo onomatopeju, gdje ju najčešće čujemo?

Učenik: Na satu hrvatskog.

Učitelj: Ako uhvatimo dalekovodnu žicu, prvo će nas udariti u mozak i zatim ćemo se onesvijestiti.

Učenik: Hvala Bogu da nemam mozak!

Učiteljica: Kako dijelimo glagole prema vidu?

Učenik: Na savršene i nesavršene. (svršene i nesvršene)

Bisere prikupila: Paula Matole, 7. a

Modni kutak

Naočale kao modni dodatak

Paula

Elena

Matea

Emanuel

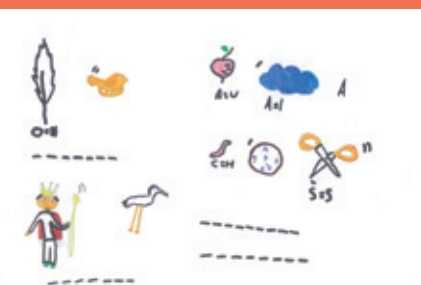
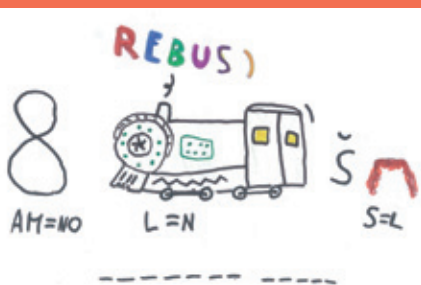

Bosiljka

Pronađi razlike

autori priloga: Dominik Rožić i Robert Zavrtnik, 6. a

riješena: osnovna škola, pernica, Republika Hrvatska, priroda

autorica rebusa: Karla Zagorec, 4. a

Vicevi

Gljive

Pita nastavnica biologije Ivicu:

„Ivice, kako prepoznaješ gljivu otrovnicu?„

„Po grčevima u želucu!“ odgovori Ivica.

Mrvice

Pita učiteljica Ivicu:

„Ivice, imaš dva keksa, pojedeš oba, što ti ostane?“

Ivica ponosno odgovori:

„Mrvice.“

Klupa

Dolazi Ivica iz škole neraspoložen.

Mama ga pita:

«Što je, Ivice? Koji ti je predmet u školi danas bio najteži?»

„Klupa! Pala mi je na nogu.«

Rimljani

Pita učiteljica Ivicu:

„Što znaš o starim Rimljanima?“

„Znam da su svi pomrli.“

Manuela Mašić, 5. b

Najpoznatije čizme na svijetu

Martensice su vječne

Ove čizme mogu pisati povijest jer se njihova revolucija nikada neće završiti. One su jedne, jedinstvene, one su Dr. Martens!

Uvijek popularne marte ušle su i u ormare naših učenika. I one imaju svoju zanimljivu povijest. Nastale su prije 69 godina u Njemačkoj, a osmislio ih je Klaus Martens, liječnik u njemačkoj vojsci. Naime, nakon što je iščaošio gležanj, vojničke čizme nisu bile baš udobne, te im je omekšao kožu, a u potplate upuhao zrak. Kasnije je napravio potpuno nove čizme od kože s gumenim potplatima. Prvu veliku tvornicu otvorili su u Münchenu 1952. godine. U Engleskoj je 1959. godine, tvrtka R. Griggs Group Ltd., kupila patent za izradu čizama te krenula u proizvodnju. Novo kod ovih čizama je uni-katni džon sa zračnim jastukom te

poboljšani potplat, posebno pete, što je pridonijelo boljoj kvaliteti i udobnost pri nošenju. Dodan je i prepoznatljiv žuti šav. Ubrzo su postale veoma popularne među radnicima, poštarima i policajcima; krajem 60-ih počinju ih nositi pripadnici pokreta skinhead, 70-ih poklonici punka, 80-ih gothic i dark kulture itd. Tako nastaje Dr. Martens, britanska kompanija koja proizvodi svjetski popularnu obuću, marte. Prvi put u Hrvatskoj pojavljuju se početkom 90-tih u nekadašnjem popularnom zagrebačkom dućanu Super Stuff, a danas ih možete pronaći u gotovo svakom poznatijem dućanu s obućom.

Noemi Špiranec, 8. b

Zašto volim marte

Odlučila sam nositi marte jer su mi se svidjele i jer volim stvari koje su drugačije i neobične; dolaze u različitim bojama i uzorcima te se zato mogu vrlo jednostavno kombinirati s različitim odjevnim predmetima. Odabrala sam marte jer su neobične i drugačije, ne nose ih svi, a to mi se sviđa jer smatram da svatko treba pokazati svoju osobnost... Nosim ih već dvije godine i moram reći da sam njima jako zadovoljna. Nosive su svim vremenskim uvjetima i jako su udobne. Mislim da i nemam baš neki određeni stil, nosim ono što mi se sviđa i u čemu se dobro i udobno osjećam, bilo da je to vezano uz aktualne ili prošle modne trendove. Kupila sam ih jer su mi se svidjele, a i doista su kvalitetne, što bi trebao biti i najvažniji kriterij prilikom odabira odjeće i obuće.

piše: Doris Mašić, 7. a

Naši srednjoškolci

“Zagorec” – predsjednik razreda

Većina učenika naše škole upisuje željenu srednju školu. Prošlogodišnji osmaši prvi su se put upisivali elektronskim putem, i uspjeli su. Našim je učiteljima, osobito razrednicima, uvijek drago kada ih posjete u školi, a tako je bilo i ove školske godine. Nakon upisa, većina ih je došla posjetiti svoje učitelje i razrednike te popričati o novim dojmovima i starim dogodovštinama. Mi smo zabilježili neke njihove priče.

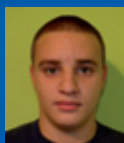
Alojzije Košić, 1. a, Gimnazija Josipa Slavenskog, Čakovec

Ove sam godine upisao Gimnaziju Josipa Slavenskog Čakovcu, u Čakovcu. Upisao sam gimnaziju jer njezin program obuhvaća znanja iz svih područja pa kasnije mogu upisati bilo koji fakultet, a Gimnaziju u Čakovcu sam odabrao jer je u samom vrhu po uspjesima na Državnoj maturi i natjecanjima, a i sudjeluje u mnogim projektima. Prvi dan škole čekao sam cijelo ljeto. Zanimalo me s kim ću iduće četiri godine ići u razred, iako dotad nikog iz Gimnazije nisam poznao. U početku mi nije bilo lako, ali upao sam u odličan razred pa smo se svi međusobno podupirali i pomagali jedni drugima. Profesori mi se jako sviđaju jer odlično objasne gradivo, puno traže, ali ne vrše prevelik pritisak na nas učenike. Naravno, moram puno učiti, ali uz takve profesore i prijatelje, to nije problem. Čudno je što sam jedini Varaždinac u školi, pa me većina prijatelja zove „Zagorec“, a još je čudnije to što je „Zagorec“ predsjednik razreda. Član sam i Vijeća učenika Gimnazije. Naš je zadatak organizacija Sajma dobrote koji se organizira na kraju prvog polugodišta. To je humanitarni sajam, a sav prikupljeni novac daruju se raznim dobrotvornim udrugama i ljudima slabijeg imovinskog stanja ili koji boluju od neke bolesti. Učionice su dobro opremljene, a jedini nedostatak škole je manjak prostora. Zbog toga nastavu pohađam u dvije smjene. Iz osnovne škole mi nedostaju pojedini profesori i prijatelji s kojima sam još uvijek u kontaktu. Zasad sam vrlo zadovoljan Gimnazijom te sam siguran da će tako i ostati.

Ana Ljubek, Prva gimnazija Varaždin

Drago mi je da se barem na tren, putem „Budilice“, mogu vratiti u osnovnu školu. Naime, ove školske godine upisala sam 1. e razred Prve gimnazije Varaždin, smjer prirodoslovno-matematička gimnazija, A program. Trenutno je moj razred jedan od najnestašnijih u školi, a čine ga 17 djevojaka i 11 mladića. Usporedim li srednju i osnovnu školu, sve je puno drugačije. Drugačije je društvo, profesori su zahtjevniji i da bi se postigao odličan uspjeh, potrebno je svakodnevno učiti. Upoznala sam mnogo novih ljudi i izvan razreda, tako da sam zadovoljna svojim odabirom i trenutačno postignutim uspjehom, mada uvijek može bolje, ali i gore.

Petar Buhin, Elektrostrojarska škola Varaždin

Upisao sam Elektrostrojarsku školu Varaždin, smjer tehničke gimnazije. Moja je nova škola druga u Republici Hrvatskoj po veličini i prva po opremljenosti i primanju novčanih sredstava od države, tako da se način školovanja stalno modernizira i unapređuje. Razredi broje 28 učenika i u školi ih je trenutno 49. Škola ima 1268 učenika. Što se tiče smjerova, u školi postoji tehnička gimnazija te četverogodišnja i trogodišnja zanimanja. Tehnička gimnazija ima isti program kao i opća, ali nema latinskog, glazbenog i likovnog, ali zato ima specijalizirane predmete s područja elektrotehnike, mehatronike, tehničkog crtanja, računalstva... Smjer je jako dobar jer sami odabiremo stručne predmete, možemo se sami opredijeliti i izabrati neki podsmjer. Ovo su samo neka četverogodišnja zanimanja: elektrotehničar, medijski tehničar, web dizajner, tehničar za računalstvo, tehničar za mehatroniku, grafički tehničar, tehničar PT prometa. Trogodišnja zanimanja u našoj školi su: elektromehaničar, grafičar pripreme, grafičar tiska, tokar, bravar, precizni mehaničar, puškar, urar, elektroinstalater te elektroničar- mehaničar. Ja sam jako zadovoljan školom i svima toplo preporučam da je upišu.

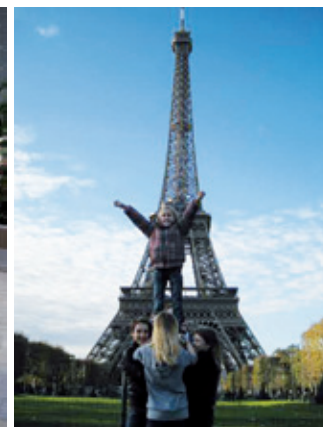
piše: David Košić, 7. a

Cheerleading klub «Bravo» Varaždin

Bravo za „Bravo“

Učenica 4. a razreda Zoja Sirovec, četiri je godine članica Cheerleading kluba «Bravo» Varaždin, koji se natjecateljskim cheerleadingom bavi već sedam godina

Navijačka vrsta plesa, Cheerleading, sastoji se od skupinskih koreografija s elementima modernog plesa i gimnastike. Možemo ga ubrajati u fizičke aktivnosti, no bave se natjecateljskim sportom-natjecateljskim Cheerleadingom. Navijačke postoje oduvijek, za svaki sport postoje navijački timovi, pa se tako prvi put pojavljuje kao navijačka skupina u Sjedinjenim Američkim Državama, odakle se proširio diljem svijeta. Natjecanja se najčešće organiziraju među timovima koji se prvobitno natječu na gradskim, potom državnim natjecanjima, a kasnije međunarodnim i svjetskim. Cheerleadersice «Bravo» bile su na natjecanjima u Berlinu, Parizu, Italiji, Zagrebu i Sloveniji. Na treningu uvijek marljivo vježbaju čak sat i 45 minuta; podijele se u četiri skupine, jedna skupina diže cure, druga skače različite skokove, treća skupina radi moušnse (pokrete rukama), a četvrta vježba gimnastiku. Treninzi se odvijaju u prostorijama Strukovne škole Varaždin uz trenericu Dunju i trenera Vladu, a na kraju se vidi da se trud i marljivost uvijek isplate. Zoja ima 6 medalja i desetak pehara. Kaže da joj je najdraži zlatni pehar koji su osvojile u Berlinu, a zauvijek će pamtiti natjecanje u Parizu.

pripremila: Doris Mašić, 7. a

Streličarski klub «Cekin» Varaždin

Potreban je najviši stupanj koncentracije

Braća Robert i Alen Remar, učenici 7. a i 8. b razreda naše škole, treniraju streličarstvo u Streličarskom klubu «Cekin» Varaždin. Postižu izvrsne rezultate na mnogobrojnim natjecanjima u zemlji inozemstvu.

Alen

Za svoj streličarski klub saznali su na Međunarodnom sajmu «Lov, ribolov, priroda, turizam» u Zelendvoru. Robert je počeo trenirati osam mjeseci kasnije nego brat Alen. Saznajemo da mu se sport činio vrlo zanimljivim jer se mnogo putuje i stvaraju se mnoga nova prijateljstva. Brat i otac su ga uporno nagovarali da se upiše u klub, pa je na kraju ipak popustio. Naravno, nije požalio. Streličarstvo je sport kojim se zaista mogu baviti i muškarci i žene svih starosnih skupina. Taj sport zahtijeva smirenost, a potreban je i najviši stupanj koncentracije, mnogo mentalne snage, truda, upornosti, strpljenja i, naravno, dobro i oprezno oko te mirnu ruku. Omogućava boravak i kretanje u prirodi, a u zimskom razdoblju u sportskoj dvorani, tako da se aktivnosti odvijaju tijekom cijele godine. Streličarstvo pruža ravnopravnu aktivnost i invalidnim osobama. Ovim

se sportom rekreativno ili kao natjecatelji mogu baviti baš svi. Alenovi i Robertovi prijatelji nisu bili previše iznenađeni njihovim odabirom sporta, više su bili znatiželjni. Robertov je uzor njihov trener Cvijetoslav Zorman, a Alen nema neki poseban uzor. On nam je ispričao o svom nezaboravnom iskustvu na natjecanju učenika Republike Hrvatske u Sisku 1. lipnja 2013. godine: «Svaki je streličar predstavljao svoju školu. Bilo je učenika osnovnih i srednjih škola, čak i studenata. Natjecanje je bilo u više kategorija: goli luk, tradicionalni luk, standardni luk, olimpijski luk i složeni luk. Ja sam bio u

Robert

kategoriji olimpijski luk u kojoj sam stigao najbolje rezultate te zbog toga osvojio prvo mjesto, iako su vremenski uvjeti bili vrlo loši. Osvojio sam medalju, pisano priznanje te mnogo čestitaka članova kluba, ostalih natjecatelja,

obitelji, rodbine, prijatelja, učitelja i ravnatelja. To je bilo zaista nezaboravno iskustvo!» Bavljenje ovim sportom nije utjecalo na njihove ocjene, stoga braća Remar poručuju svima koji vole putovati, družiti se i imaju volju i želju trenirati streličarstvo, neka se što prije upišu u najbliži klub!

Uspjesi:

Robert: Čakovec, 4.8.2013. 1. mjesto; Konjščina, 1. mjesto; državno prvenstvo u Sisku, 14/15.9.2013. 2. mjesto; Žalec, Slovenija, 27.10.2013. 1. mjesto; rođendanski turnir u streličarskom klubu Cekin, Varaždin, 10.11.2013. 1. mjesto; Novi Marof, 17.11.2013. 1. mjesto; Mala Subotica, Čakovec, 24.11.2013. 1. mjesto; Sisak, 8.12.2013. 6. mjesto.

Alen: Državno prvenstvo, 17.3.2013. 7. mjesto; Čakovec, 28.4.2013. 2. mjesto; školska olimpijada, 8.6.2013. 1. mjesto; Sv. Ivan Žabno, 23.6.2013. 4. mjesto; Zagreb, 6.7.2013. 8. mjesto; državno prvenstvo, Sunja, 13.7.2013. 1. mjesto; Prelog, 14.7.2013. 5. mjesto; Čakovec, 4.8.2013. 1. mjesto; 9.1.2013. 4. mjesto; Konjščina, 8.9.2013. 1. mjesto; državno prvenstvo, 14/15.9.2013. 5. mjesto; Žalec, Slovenija, 27.10.2013. 5. mjesto; rođendanski turnir u streličarskom klubu Cekin, Varaždin, 10.11.2013. 8. mjesto; Novi Marof, 16.11.2013. 3. mjesto; Mala Subotica, Čakovec, 24.11.2013. 2. mjesto; Postojna, Slovenija, 1.12.2013. 12. mjesto; Sisak 8.12.2013. 1. mjesto; Božićni turnir, 22.12.2013. 5. mjesto; Čakovec, 12.1.2014. 1. mjesto.

piše: David Košić, 7. a

Sportski rezultati

Važno je sudjelovati

ŠSD Vidovec broji 53 učenika i učenica od 5. do 8. razreda, koji aktivno sudjeluju u trenažnim i natjecateljskim aktivnostima tijekom cijele školske godine. Aktivnosti ŠSD Vidovec u ovoj školskoj godini su kros, atletika, rukomet, nogomet, košarka i odbojka. U prvom su polugodištu naši učenici sudjelovali na međuopćinskim i županijskim natjecanjima u svim ekipnim sportovima (osim u odbojci koje se održava u 2. mjesecu), te na županijskim natjecanjima u krosu i atletici.

2. mjesto u krosu - Dominik Blažeković, 8. c

ekipa djevojčica na županijskom natjecanju u rukometu

3. mjesto na županijskom natjecanju u rukometu

ekipa dječaka na županijskom natjecanju u nogometu

učenici koji su sudjelovali na županijskom natjecanju u krosu

učenici koji su sudjelovali na županijskom natjecanju u atletici

pripremila: Verica Ozmec, učiteljica TZK

Važno je biti odvažan, hrabar i čestit

U našoj smo školi obilježili još jedan dan u duhu olimpizma, odnosno načina života u kojem iz napora proizlazi radost, u kojem pružanje dobrog primjera ima odgojnu i obrazovnu vrijednost, i u kojem se poštuju temeljna etička načela.

Sportaši na okupu

Sportsku priredbu započeli smo paljenjem i nošenjem baklje. Učenica 7. c razreda Anamarija Vušić, upalila je baklju i predala je predstavnicima viših razreda, koji su uz pratnju predstavnika nižih razreda, baklju pronijeli dvoranom. Učenici Petar Osredek i Kimi Đuras baklju su svečano uručili našem posebnom gostu Filipu Udeu, gimnastičaru i hrvatskom olimpijcu. Zatim su naši učenici pokazali kako to izgleda kada slete sokolovi u dvoranu. Sokol je

Hrvanje

organizacija za promicanje tjele vježbe i širenje nacionalne svijesti među slavenskim narodima s dugom poviješću. Sokolski savez dobio je naziv po ptici sokolu koja je simbol za odvažnost, hrabrost, čestitost, plemenitost, vrijednosti koje su prisutne i u olimpijskom duhu. Sokolaši su pripremali posebne priredbe i vježbe prilikom raznih svečanosti i blagdana, kao što je bila i naša prigoda. Po tjelesnoj spremnosti, stezi i posebnim odorama, nalikovali su vojnoj organizaciji. Vitezovi se, osim tjelesnim vještinama uče i lijepom ponašanju. Ono je, između ostalog, nalagalo poznavanje plesova, pa su učenici 8. razreda pokazali kako znaju odlično plesati; nakon plesa, uslijedila je sportska revija: učenici od 5. do 8. razreda pokazali su koje sve tjelesne vještine

znaju. Najvažnije na Olimpijskim igrama nije pobijediti, nego sudjelovati, kao što ni u životu nije najvažnija pobjeda nego borba. Velik je čovjek onaj tko ne osvaja nešto bez časne borbe, a tu časnu borbenost i vještinu pokazao nam je osvajač srebrne medalje na konju s hvataljkama u Pekingu- Filip Ude, zajedno sa štitonošom, malim gimnastičarom Petrom Osredek. Jednu od sedam viteških vještina, gađanje lukom i strijelom, predstavio nam je Alen Remar, učenik 8. b razreda, a zatim je glasnik pozvao učenike 7. a, b i c razreda na nadmetanje u streličarstvu. Olimpijska prisega je prisega koju polažu po jedan sportaš u ime svih natjecatelja i jedan sudac u ime sudačke službe na ceremoniji otvaranja Olimpijskih igara, a nju su u našoj školi pročitali svi natjecatelji. Na igrama su pobjedniku dodjeljivani vijenci, pojasevi, novac, djevojka, konj i oružje protivnika... Darove protivnicima dijele i lijepe djevojke, a našim pobjednicima darove je uručio Filip Ude uz pomoć dvorskih dama. Svaki natjecatelj dobio je jabuku, kako dolikuje antičkoj skromnosti i srednjovjekovnoj tradiciji, a pobjednici su uz vijence dobili i sastojke jednog „Zdravog menija Filipa Udea“. Zatim se održala mala press konferencija, a kao šećer na kraju, naši učitelji i djelatnici Škole, zaigrali su hokej „na parketu“.

piše: Doris Mašić, 7. a

Olimpijac Filip Ude u našoj školi

Njegov se san ispuno

Povodom Hrvatskog olimpijskog dana, 10. rujna, našu je školu posjetio poznati olimpijac i gimnastičar, Filip Ude.

Nakon što nam je pokazao neke od svojih gimnastičkih vještina, imali smo mu priliku postaviti nekoliko pitanja. Ispričao nam je kako trenira gimnastiku već osamnaest godina, dakle od svoje sedme godine. Prije nego što je počeo trenirati, nije znao baš ništa vezano uz gimnastiku, a sve je vještine naučio u dvorani. Da biste u gimnastici izgradili karijeru, morate početi trenirati od malih nogu i ne smijete biti previsoki i predebeli. U tom je sportu vrlo bitna koordinacija i održavanje ravnoteže. Potrebno je uložiti mnogo truda i vremena da biste bili uspješni. Filip nam je također otkrio da je zdrava prehrana vrlo bitan dio života, no i on ponekad naruči pizzu ili ide u McDonalds. Njemu to, naravno, nije problem jer sve masnoće i kalorije istopi na treninzima.

Filip Ude s našim sportašima

Na ljetnim Olimpijskim igrama u Pekingu 2008. godine, Filip je osvojio srebrnu medalju. Bio je to neopisiv osjećaj. Kaže kako je

svakom sportašu san da nastupi na svjetskoj razini, a njegov se san ispunio.

piše: David Košić, 7. a

Natko Zrnčić-Dim u Vidovcu

Skijaška zvijezda na Zeljarijadi

Poznata skijaška zvijezda Natko Zrnčić-Dim gostovao je na Zeljarijadi, popularnoj manifestaciji u čast našeg vidovečkog jelja. gimnastičar, Filip Ude.

Natko na Zeljarijadi

Natko se odazvao pozivu gospodina Ivica Pozdera te je u Vidovec stigao u pratnji svojih roditelja i trenera. Rođen je 7. 3.1986. u Zagrebu. Član je SK Medveščak. Jedan je od četvorice hrvatskih skijaša koji imaju ostvaren plasman među prva tri mjesta u Svjetskom skijaškom kupu. Natko se počeo baviti skijanjem sa 6 godina. Najpoznatiji rezultati su mu: u francuskom Val-d'Isèreu bio je treći u superkombinaciji. Tada se prvi put dogodilo da su dvojica Hrvata na pobjedničkom postolju u jednoj utrci (Ivica Kostelić bio je drugi). No, onda je ponovno oduševio u Kitzbühelu 2009. godine kada je opet bio treći u kombinaciji. Ironično, Ivica Kostelić je tada bio drugi. Posljednje postolje bilo mu je 2011. godine u Chamonixu kad je osvojio 2. mjesto u superkombinaciji, Ivica Kostelić bio je prvi. Svoje prve bodove ostvario je na istom skijalištu, također u utrci superkombinacije, 11. prosinca 2005. kada je bio na 24. mjestu.

piše: Marta Pozder, 7. b

Intervju sa sportašicom Nikolinom Cafuk

Ne daj se, Nina

Učenica 5. a razreda, Nikolina Cafuk, sićušna je djevojčica od 28 kilograma kojoj je taekwondo u krvi. Naime, Nikolina se bavi jednim od najpopularnijih sportova i borilačkih vještina u svijetu, porijeklom iz Koreje, koji se sastoji od udaraca nogama, rukama, laktovima, koljenima, zahvata i poluga na rukama i nogama, gušenja, bacanja... Sve to nije spriječilo našu Nikolinu da bude jedna od najboljih, da postiže odlične rezultate i da svoju policu ukrašava brojnim peharima i medaljama.

Nikolina sa svojim peharima i medaljama

Kako si se uopće počela baviti tim, za nas laike, poprilično opasnim sportom?

Podatke sam pronašla na internetu, zainteresirala se i krenula. Iako većina misli da je to preopasan sport za djevojčice, ja ne mislim tako.

Gdje treniraš i koliko puta tjedno imaš treninge?

Treniram uglavnom u Ivancu u klubu «Taekwondo Hwarang Ivanec» dva puta tjedno, a ponekad i u Varaždinu. Trener mi je Dragutin Maltarić.

Taekwondo prvenstvo Hrvatske

Opiši nam jedan svoj trening.

Trening traje sat i pol. Prvo se zagrijavamo, lupamo fokusere (spužve), a onda se borimo.

Imala sam prilike vidjeti mnogo tvojih pehara i medalja. Koliko si odličja do sada osvojila i koje ti je najdraže?

Imam 65 medalja i 5 pehara. Najdraži mi je pehar koji sam osvojila kao najbolja sportašica u svojem klubu jer sam osvojila najviše medalja; svake se godine održava svečano proglašenje najboljih sportaša i ekipa Grada Ivanca, a ja sam 2010. bila jedna od dobitnica diplome i statue koju je primilo 25 mladih perspektivnih sportaša iz 11 sportskih udruga Grada Ivanca.

Gdje si sve bila na natjecanjima?

Bila sam u Puli, Sloveniji, Mađarskoj, Srbiji, Bosni i Hercegovini, Zagrebu i Slavskom Brodu.

Koje natjecanje ti je bilo najbolje, a koje iz nekog razloga najgore?

Najbolje natjecanje bilo mi je u Puli jer sam tamo osvojila 1. mjesto, a i putovanje je bilo dugo i zanimljivo; najgore mi je bilo u Slavskom Brodu jer sam tamo izgubila.

Tvoja sestra Vlatkica također trenira taekwondo. Trenirate li zajedno?

Da, uvijek treniramo zajedno.

Kako uspiješ uskladiti svoje sportske obveze sa školom?

Dođem iz škole, napišem zadaću i učim, a poslije se malo igram te odem na trening.

Čime se još baviš u slobodno vrijeme?

Rolam, šećem, brinem za kućne ljubimce jer imam nekoliko mačića i psića.

Moje naj

- Najdraži predmet: Geografija
- Najgori predmet: Povijest
- Najdraža boja: plava
- Najdraže jelo: pizza
- Najdraže piće: Coca cola
- Najbolji časopis: Ok!
- Najdraži film: SAW 4
- Najbolji glumac/glumica: Brendan Fraser
- Najbolji pjevač/pjevačica: Endi Schrotter, Beyonce

piše: Doris Mašić, 7. a

Nika Fleiss u našoj školi

Promicanje skijanja među mladima

Bivša hrvatska skijašica i olimpijka Nika Fleiss, posjetila je 19. prosinca 2013. godine našu školu, te učenicima uručila ulaznice za utrke FIS Svjetskoga kupa „Vip Snow Queen Trophy“ 2014. koje će se održati na Sljemenu.

Ovo darivanje rezultat je nastavka suradnje Hrvatskog skijaškog saveza i Hrvatskog školskog športskog saveza u sklopu čega će čak 600 učenika iz cijele Hrvatske, polaznika programa Univerzalne športske škole, sudjelovati na sljemenskim utrkama. *I ova je sezona obilježena nizom aktivnosti kojima promičemo skijanje među mladima i zbog toga smo izrazito ponosni. Drago mi je što će nam se članovi školskih sportskih društava ponovno pridružiti na jednoj od najvažnijih sportskih manifestacija u Hrvatskoj – Vip Snježnoj kraljici* - rekla je Nika Fleiss, promotorica utrka Vip Snow Queen Trophy. Učenici naše škole tre-

Nika Fleiss u našoj školi

ća su generacija osnovnoškolskih i srednjoškolskih sportskih društava kojima su dodijeljene ulaznice, a na Sljemenu će im se 4. i 6. siječnja

2014. godine pridružiti i učenici škola iz Novske i Zagreba.

piše: Doris Mašić, 7. a

Klizanje na ledu

Uz taktove poznatih svjetskih hitova

Počeli su školski praznici, a vama je već dosadno? Ne znate što biste radili, osim, naravno, bili na facebooku? Imamo lijek za vas!

Većina učenika naše škole zasigurno će tijekom zimskih praznika posjetiti klizalište na prostoru uz Gradsku sportsku dvoranu Varaždin te uživati u njegovim čarima. Mjesto je to za pravu zabavu i opuštanje na kojem možete upoznati mnogo novih prijatelja i klizati uz taktove poznatih svjetskih hitova. Ne morate biti vrhunski klizači, ne morate znati pirišete niti skokove, jednostavno možete

klizati uokrug i to je dovoljno za zabavu. No, tko zna, možda vas to potakne da se počnete ozbiljnije baviti klizanjem i jednom postanete vrhunski klizači. Ne morate čak niti imati svoje klizaljke, možete ih posuditi na samom klizalištu. Dobro je znati i sljedeći podatak: za sat vremena klizanja potrošit ćete oko 500 kalorija! I za kraj, mali savjet: klizač može zakretanjem klizaljki promijeniti kut pod kojim klizaljka «reže» led, te time utjecati na smjer i brzinu kretanja. Dakle, svi na klizanje!

piše: Doris Mašić, 7.a

JESENSKA PRIČA

JEDNOG Hladnog JESENSKOG JUTRA
JEDAN JE JEŽIĆ ŠETAO ŠUMOM. BIO
JE JAKO TUŽAN.

ZAŠTO SAMO JA
NEMAM
PRIJATELJE?

KO ŠTO NIJE IMAO PRIJATELJE, JAKO GA JE
ŠALOSTILO. SILNO JE HTIO IMATI NEKOGA S KOME
BI SE MOGAO ŠALJATI I IGRTI.

PROLAZEĆI PRED KRALIŠTA, VIDIO JE 2 JEŽIĆA
KOJA SE MEĐUSOBNO IGRTAJU I ŠALJAJU.
ODLUČIO IM SE PRIDRUŽITI.

HAHAHA!
HAHAHA!

ISTRAVA JE BIO JAKO SRAMEŽLJIV TE SE SPREMAO
OTIĆI, KAD ODJEDNOM...

ZAŠTO IDEŠ?
OSTANI I
IGRTAJ SE
S NAMA!

TOGA SE POPODNEVA
OBEĆAO SRETNIJIM
NEGO ŠTO JE IKADA BIO.
PRONAŠAO JE PRIJATELJE
TE SE S NJIMA DRUŠIO
SVAKOG DANA.

JEDNA ČEKAM
DA VIDIM
ŠTO ĆEMO
DANAS RADITI!

Noemi Špiranec, 8. b **KRAJ!**